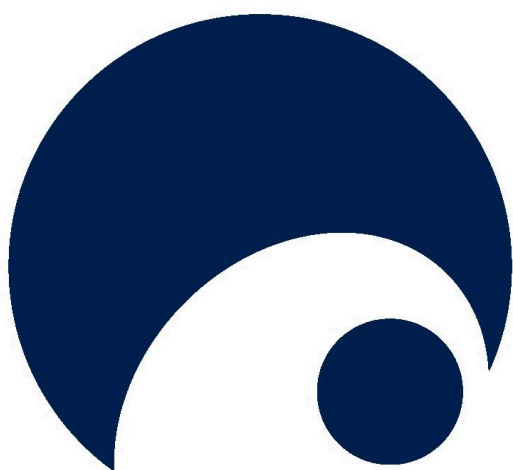

Sprawozdanie merytoryczne

z działalności Fundacji Inna Przestrzeń
w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2024

Spis Treści

1. DANE FUNDACJI.....	3
2. CELE, ZASADY, FORMY I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI.....	3
3. DZIAŁANIA MERYTORYCZNE W 2024 ROKU.....	5
I. Projekty interdyscyplinarne: różnorodność, wielokulturowość i migranci_tki.....	5
I.1. Centrum Wsparcia Koordynacji.....	5
I.2. IMI Radio.....	7
I.3. Dom Matki.....	8
I.4. Kwitnący Dom.....	10
I.5. Miejsca Aktywności Lokalnej – Międzykulturowe Domy Sąsiedzkie.....	11
I.6. Inne działania w obszarze wsparcia osób migranckich i nie tylko.....	13
Nie marnuj jedzenia. Podziel się!.....	13
Dla wspólnego dobra (dzielenie się żywnością).....	13
Akcja solidarnościowa po pożarze hal kupieckich na Marywilskiej.....	14
Choinki Pełne Marzeń.....	14
II. Projekty interdyscyplinarne: zaangażowanie obywatelskie, równość i partycypacja.....	16
II.1. Program grantowy “Warszawa - Miasto Otwarte” 2024.....	16
II.2. Okrągły Stół dla Warszawy.....	18
II.3 Działania partycypacyjne w innych projektach Fundacji.....	19
III. Projekty interdyscyplinarne: architektura i jej pogranicza.....	20
III.1. Akademia Młodych Architektów i Architektów (VI/VII edycja).....	20
III.2. Architektura Cienia. Tom IV.....	23
III.3. Miasto i architektura w innych projektach Innej Przestrzeni.....	25
IV. Projekty interdyscyplinarne: działania międzynarodowe - kultura, edukacja, solidarność, wsparcie..	26
IV.1. One Europe One Caucasus II - Program i Festiwal One Caucasus.....	26
IV.2. One Europe One Caucasus II - Inter3Labs w Tbilisi i Poławie.....	31
IV.3. Velo Sakartvelo.....	34
IV.4. OASis - Open Art Spaces in Synergy.....	37
IV.5. Akcje Solidarności z Ukrainą i Gruzją.....	39
Płomień Solidarności 2024.....	39
Solidarni z Gruzją.....	39
Akcja wsparcia dla Ukraińskich Szkół Muzycznych.....	40
4. INNE INFORMACJE.....	40

SPRAWOZDANIE OPP

1. DANE FUNDACJI

Fundacja Inna Przestrzeń
ul. Nowy Świat 23/25 lok. 32, 00-029 Warszawa
data rejestracji: 1 czerwca 2006 r.
KRS: 0000257224
REGON: 140577656
NIP: 521-33-93-003
tel.: +48 22 299 04 29
E-mail: inna@innaprzestrzen.pl
<http://www.innaprzestrzen.pl/>

Rada:

Justyna Nakonieczna-Bartosiewicz	Przewodnicząca Rady
Jacek Michałowski	Członek Rady
Beata Szcześniak-Piwowska	Członkini Rady

Zarząd:

Witold Hebanowski	Prezes
Zuzanna Dłużniewska	Członkini Zarządu

2. CELE, ZASADY, FORMY I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

Fundacja jest nie nastawioną na zys organizacją pozarządową realizującą zadania sfery pożytku publicznego związane z promowaniem otwartości, demokracji, praw człowieka i wielokulturowości. Naszą misją jest otwieranie nowych przestrzeni dla wypowiedzi artystycznej i społecznej.

Fundacja stawia sobie za cel otwieranie nowych przestrzeni dla wypowiedzi artystycznej i społecznej. Realizuje niekonwencjonalne przedsięwzięcia kulturalne i artystyczne oraz nastawione na realną zmianę projekty społeczne w Polsce i w różnych regionach świata.

Celami Fundacji są:

1. Wspieranie działań z zakresu kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i tradycji, upowszechniania i ochrony praw i wolności człowieka, swobód obywatelskich, działań wspierających demokrację oraz działań na rzecz ekologii, ochrony zwierząt i dziedzictwa przyrodniczego.
2. Rozwijanie i umacnianie postaw nastawionych na aktywne współdziałanie w rozwoju otwartego

społeczeństwa obywatelskiego – działanie na rzecz rzeczywistej zmiany społecznej.

3. Zbliżanie narodów i państw, w szczególności różnorodnych kultur i tradycji, działanie na rzecz mniejszości etnicznych i narodowych oraz rozwijanie kontaktów i współpracy między społeczeństwami.

Fundacja realizuje swoje cele poprzez:

1. Działalność kulturalną:

- a. organizowanie koncertów, wystaw, festiwali, konferencji, spotkań, pokazów teatralnych i filmowych, wydawanie publikacji i produkcję artystyczną,
- b. inicjowanie i wspieranie nowatorskich rozwiązań w kulturze i sztuce.

2. Działalność edukacyjną:

- a. upowszechnianie wiedzy o innych kulturach i tradycjach religijnych,
- b. edukację społeczną i rozwojową oraz promocję edukacji humanitarnej,
- c. wymianę doświadczeń społeczności i organizacji polskich i innych krajów,
- d. podejmowanie działań przeciwko łamaniu praw człowieka i zasad demokracji w wybranych częściach świata,
- e. działanie na rzecz ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

3. Wspieranie i podejmowanie inicjatyw nastawionych na rzeczywistą zmianę społeczną:

- a. inicjowanie, organizowanie i wspieranie działań i projektów zgodnych z celami Fundacji,
- b. integrację i współdziałanie środowisk, organizacji i instytucji podejmujących działania zgodne z celami Fundacji,
- c. wspieranie działań i projektów mniejszości, grup dyskryminowanych i społecznie marginalizowanych,
- d. przeciwdziałanie ksenofobii, nietolerancji i nacjonalizmowi,
- e. działalność pomocową, w tym przekazywanie osobom i organizacjom stypendiów i dotacji na cele zgodne z celami Fundacji,
- f. promocję i organizację wolontariatu, działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych oraz działalności charytatywnej.

4. Członkostwo w organizacjach o celach statutowych zbieżnych z celami Fundacji.

5. Współpracę z władzami samorządowymi i rządowymi oraz polskimi i zagranicznymi organizacjami pozarządowymi w zakresie wymienionym w celach działania Fundacji.

Dla osiągnięcia swych celów Fundacja może wspierać działalność innych osób i instytucji zbieżną z jej celami.

3. DZIAŁANIA MERYTORYCZNE W 2024 ROKU

I. Projekty interdyscyplinarne: różnorodność, wielokulturowość i migranci_tki

I.1. Centrum Wsparcia Koordynacji

Rok 2024 był trzecim i ostatnim rokiem funkcjonowania Centrum Wsparcia Koordynacji w dotychczasowej formule. CWK, utworzone w marcu 2022 roku w odpowiedzi na wybuch pełnoskalowej wojny w Ukrainie, stało się jedną z największych i najbardziej kompleksowych przestrzeni wsparcia dla uchodźców i migrantek_ów w Warszawie.

W ciągu pierwszych pięciu miesięcy 2024 roku Centrum realizowało intensywne działania w zakresie wsparcia psychologicznego, doradztwa zawodowego, nauki języka polskiego, integracji społecznej i kulturowej oraz rozwoju osobistego. Do czerwca CWK odwiedziło ponad 12 000 osób, odbyło się ponad 500 zajęć, spotkań i wydarzeń.

Z końcem maja 2024 roku – ze względu na konieczność opuszczenia przestrzeni przy ul. Siennej 39 – Centrum zakończyło swoją działalność operacyjną. Fundacja zakłada możliwość kontynuacji modelu CWK w przyszłości, jeśli pojawi się możliwość objęcia podobnej przestrzeni. Dotychczasowe doświadczenia zespołu oraz wypracowane metody i partnerstwa stanowią solidną bazę do ewentualnego wznowienia działań w nowej formule. [Przeczytaj o historii powstania CWK \(portal NGO.pl\).](#)

W pierwszych miesiącach 2024 roku Centrum Wsparcia Koordynacji - było nie tylko miejscem o jednej z najbogatszych ofert skierowanych bezpośrednio do migrantów i migrantek w Warszawie, ale także miejscem o bardzo zróżnicowanych działaniach. Na kolejnych zdjęciach widzimy: 1) interaktywną wystawę "Wojna w Ukrainie: bohaterska walka o wolność Ukrainy i całej Europy" - jedno z wielu wydarzeń kulturalnych organizowanych przez organizacje i inicjatywy ukraińskie, 2) warsztaty plastyczne prowadzone przez edukatorki ukraińskie, 3) fragment sesji plenarnej Okrągłego Stółu dla Warszawy (o którym możesz przeczytać w tym sprawozdaniu) - dzięki przestrzeniom CWK mogliśmy realizować równolegle prace w kilku międzysektorowych grupach roboczych. .

Przestrzeń Centrum

Dzięki zaangażowaniu firmy rynku nieruchomości **CA IMMO**, Centrum Wsparcia Koordynacji operowało w lokalu o powierzchni ponad 900 m² - około połowy powierzchni pierwszego piętra budynku **Warsaw Towers** (znajdującego się w ścisłym centrum Warszawy - ok. 100 m. od Sali Kongresowej), przy ul. Siennej 39.

Centrum Wsparcia Koordynacji w 2024 roku

Centrum Wsparcia Koordynacji (CWK) było przestrzenią integrującą różnorodne działania wspierające uchodźców, migrantów oraz lokalną społeczność Warszawy. W 2024 roku CWK realizowało szereg działań z zakresu wsparcia psychologicznego, doradztwa zawodowego, nauki języka, integracji społecznej i kulturalnej oraz rozwoju osobistego i zawodowego uczestników. Niestety Centrum musiało ustąpić przestrzeni komercyjnemu najemcy. I przez to nie było możliwości kontynuacji działań po 1 czerwca 2024.

Centrum Wsparcia Koordynacji miało na celu dostarczanie rzetelnych informacji uchodźcom z Ukrainy i podmiotom ich wspierającym, koordynację działań różnych sektorów oraz wzmacnianie efektywności i potencjału organizacji działających na rzecz integracji i pomocy humanitarnej.

Regularne działania prowadzone przez IOM

- Doradztwo zawodowe – indywidualne konsultacje odbywały się 2-4 razy w tygodniu, umożliwiając 3 osobom dziennie uzyskanie wsparcia.
- Kursy języka polskiego – regularne zajęcia dla dorosłych oraz osobne kursy dla nastolatków z Ukrainy.
- Konsultacje psychologiczne – codzienne spotkania indywidualne (3 osoby dziennie).
- Opieka nad dziećmi – funkcjonowała dedykowana sala dla 4 dzieci dziennie.
- Warsztaty DIY – praktyczne zajęcia dwa razy w miesiącu.
- Konsultacje z mediatorem medycznym i pracownikiem socjalnym – odbywały się cyklicznie
- Szkolenia i spotkania sektorowe MHPSS (wsparcie psychiczne) oraz LMI (integracja na rynku pracy).

Projekty partnerskie i inicjatywy społeczne

- Spotkania „Odwaga nie zna granic” – tworzenie siatek maskujących przez wolontariuszy ukraińsko-polskich (25-30 uczestników dziennie).
- Zajęcia integracyjne dla młodzieży – Arb Hejmo.
- Zajęcia teatralne i aktorskie dla dzieci i dorosłych – Talent Studio Top Stars oraz warsztaty prowadzone przez Romana Skorovky'ego.
- Warsztaty psychologiczne dla kobiet „Empowerment” – przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu.
- Lekcje jogi i AcroYogi dla polskich i ukraińskich uczestników.
- Kursy języka angielskiego dla dzieci czeczeńskich – prowadzone przez stowarzyszenie Marsho.
- Grupowe zajęcia psychologiczne organizowane przez „Right to Protection” i Centrum Praw Kobiet.
- Forum Interkulturowych i Romskich Asystentów – działania FRS.
- Spotkania integracyjne społeczności kenijskiej i czarnoskórej w Polsce.
- Warsztaty dla migrantów – psychoedukacja oraz wsparcie biznesowe.

Okazjonalne wydarzenia i warsztaty

CWK organizowało również liczne wydarzenia jednorazowe, takie jak:

- Szkolenia dla młodych NGO-sów,
- Spotkania i warsztaty artystyczne,
- Forum Różnorodności Kulturowej,

- Spotkania literackie,
- Wydarzenia świąteczne i kulturalne, np. warsztaty bożonarodzeniowe, świąteczne sesje zdjęciowe.

Statystyki

Okres sprawozdawczy	Liczba odwiedzających	Liczba wydarzeń	Liczba zajęć
Styczeń 2024	4 131	74	131
Luty – Marzec 2024	6 109	94	223
Kwiecień – Maj 2024	3 109	37	195
Łącznie w 2024 roku	12 349	205	549

W 2024 roku Centrum Wsparcia Koordynacji działało krótko, czyli przez 5 miesięcy, ale intensywnie. Działalność skierowana była do migrantów i uchodźców, szczególnie z Ukrainy i Czeczenii, a także lokalnych mieszkańców Warszawy. Wsparcie obejmowało zarówno podstawowe potrzeby psychologiczne i językowe, jak i działania integracyjne oraz rozwijające kompetencje zawodowe i społeczne.

CWK pełniło istotną rolę w tworzeniu bezpiecznej przestrzeni dialogu, nauki i wsparcia międzykulturowego. Wysoka frekwencja i różnorodność uczestników potwierdzają potrzebę kontynuacji i dalszego rozwoju tego typu działań.

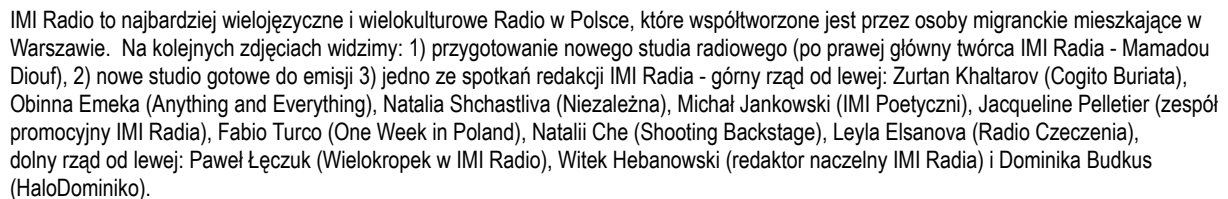
Otrzymaliśmy bezcenne doświadczenie prowadzenia Centrum Integracyjnego i zamierzamy wykorzystywać go w przyszłości - mówi koordynatorka CWK Irina Kutsak - mimo konieczność opuszczenia przestrzeni na ul. Sienna 39, która była dla nas bardzo wartościowym zasobem, będziemy dalej działać w innych formatach z utworzoną zaprzyjaźnioną społecznością. Ponieważ w pierwszej kolejności to ludzie tworzą Centrum.

I.2. IMI Radio

Radio w pigułce

2024 rok był rokiem przełomowym w historii IMI Radia. Na fali Akademii Radiowych realizowanych m.in. pod koniec 2023 roku - powstały nowe cykle autorskich audycji. Odnowiony zespół prowadzących współtworzyły w 2024 roku 23 osoby z 12 krajów/regionów (Buriacja, Czeczenia, Gruzja, Indie, Nigeria, Polska, Smoleńsk, Tanzania, Tatarstan, Turkmenistan, Ukraina, Włochy). Głównymi językami audycji w 2024 roku były: angielski, czeczeński, polski, rosyjski, suahili, turkmeński, ukraiński i yoruba.

W styczniu 2024 roku IMI Radio nadawało 8 cykli audycji, a już w marcu liczba ta wzrosła do 15. W sumie: prowadzonych było **21 cykli audycji** (*Cogito Buriata, IMI Poetyczni, Materynka FM, Solidarność i Polityka przez Poezję, Wielokropek w IMI Radio, Namaste Polska, Polska widziana moim okiem, Scramble Językowy, HaloDominiko, Wschody, Anything & Everything, Shooting Backstage, One Week in Poland, Niezależna, Muza o Muzie, Radio Czeczenia, Safari, Free Smoleńsk, Iroyin Ayo, Nieznana Historia Gruzji, Rozmowy Niebagatelne*) - w ramach których powstało ponad **430 odcinków**. Oprócz audycji cyklicznych nadawane były także **programy specjalne** - w tym wywiady, reportaże i in.

Dzięki zaangażowaniu zespołu IMI Radia - w szczególności: Zurtana Khaltarova (prowadzącego audycję Cogito Buriata) nowe życie zyskał [kanał YouTube IMI Radia](#), który stał się głównym miejscem dla podcastów tworzonych z zapisów audycji na żywo emitowanych na <https://imiradio.pl/play/>. W samym 2024 roku zamieszczonych zostało **235 materiałów** (w stosunku do 8 przed 2024 r.) - w tym krótkich reportaży, wywiadów wideo i przede wszystkim audycji radiowych. Liczba wyświetleń sięgnęła w 2024 roku **22 679**, a liczba subskrybentów (która do końca 2023 roku wynosiła 17) **wzrosła o 174 osób**.

W związku z zakończeniem działalności Centrum Wsparcia Koordynacji w lokalu przy ul. Siennej 39, z początkiem czerwca zespół Fundacji Inna Przestrzeń powrócił do swojej głównej siedziby przy ul. Nowy Świat – w tym samym miejscu, gdzie działa IMI Radio. Już w maju rozpoczęto przenosiny radia z dotychczasowej sali warsztatowej do wydzielonego, ostatniego pokoju. Zespół IMI Radia rozpoczął adaptację nowej przestrzeni studyjnej, m.in. poprzez wygłuszenie ścian i sufitu.

IMI Radio to naprawdę wyjątkowe miejsce – mówi Samir Saadi, Sekretarz IMI Radia - pierwsze w Polsce wielojęzyczne radio internetowe, które daje głos ludziom z różnych kultur i zakątków świata. Dzięki energii i pasji naszych wolontariuszy powstaje tu przestrzeń otwarta, różnorodna i pełna wzajemnego szacunku. To coś więcej niż radio – to radiowa przestrzeń otwartości i integracji. Jako sekretarz zespołu IMI Radio jestem z tego dumny i chcę działać jeszcze aktywniej, żeby nasza misja docierała do jeszcze większej liczby ludzi.

Projekt "Dom Matki", który rozpoczął się w maju 2022 roku został zakończony z 30.06.2024 r. decyzją głównego inicjatora projektu - firmy Provident o zakończeniu wsparcia finansowego. Od stycznia do czerwca 2024 projekt działał w Warszawie przy ulicy Małego Rycerza 25 na warszawskiej białoleśce jako miejsce zakwaterowania długoterminowego dla potrzebujących kobiet.

8

przed deportacją i jedna polka w ciąży, która nie mogła uzyskać wsparcia w ramach publicznego systemu pomocy społecznej. Pozostałe 12 mam przybyło do Polski w związku z wojną w Ukrainie. Po zakończeniu pobytu w Domu Matki 1 rodzina wróciła na Ukrainę, kolejna przeprowadziła się na Teneryfę, a pozostałe prowadziły dalsze życie w Polsce.

Zajęcia dla mam z niemowlętami - mieszanek Domu Matki. Warsztaty i inne wsparcie były oferowane przez różnorodne organizacje - m.in. Fundację Dobry Start czy Polskie Forum Migracyjne.

Łoś w sąsiedztwie Domu Matki. W ciągu dwóch lat działania placówki przy ul. Małego Rycerza 25, zespół Domu zdążył przywyknąć do niezwykłych sąsiadów – jak spacerujący nieopodal łoś czy stado dzików.

W tym czasie regularnie odwiedzały nas fundacje: Polskie Forum Migracyjne (ze wsparciem położnej i case workerek) i Dobry Start (z różnego rodzaju warsztatami i aktywnościami dla mam i dzieci). Odbywały się różne formy aktywizacji zawodowej i integracji społecznej. W 2024 roku wprowadziliśmy pracę z beneficjentami na podstawie IPD, PPK i IPW opracowywane indywidualnie dla każdej z mieszanek. 2024 rok był też okresem wdrażania nowych kompetencji wśród pracowników - szkoleń z zakresu HACCP, praktycznych szkoleń z zakresu pierwszej pomocy (także dla kobiet w ciąży i matek niemowląt) oraz z bezpieczeństwa przeciwpożarowego, a następnie także umiejętności miękkich.

Podczas działalności Domu Matki w pierwszej połowie roku 2024 wspieraliśmy na stałe 43 rodziny w trybie dziennym, czyli mające miejsce zamieszkania zapewnione, ale potrzebujące stałej pomocy z jedzeniem, odzieżą, lekami, prezentami na gwiazdkę, dostępem do specjalistów, czy pomocą psychologiczną. Oraz interwencyjnie wsparliśmy 2 rodziny po prywatnych tragediach życiowych i traumach. W tym czasie też wspieraliśmy dodatkowo rodziny kierowane do nas przez OPS.

W projekt tak jak i w poprzednich latach zaangażowały się firmy, osoby prywatne i instytucje z wielu krajów z całego świata. Przekazywaliśmy beneficjentom wsparcie pochodzące z USA, Francji, Szkocji, Japonii, Anglii i wielu innych miejsc. W projekt i działania z nim związane zaangażowało się kilkuset wolontariuszy.

Działalność Domu Matki zakończyła się z 30 czerwca 2024 roku, jednak w związku z ogromnym zainteresowaniem społecznym i potrzebami dotyczącymi dalszego wsparcia dziennego wielu rodzin Fundacja zdecydowała o otwarciu Kwitnącego Domu - który tę ideę kontynuuje, chociaż już bez opcji zakwaterowania.

I.4. Kwitnący Dom

W remoncie Kwitnącego Domu brali udział wolontariusze praktycznie z całego świata. Kwitnący Dom szybko stał się niezwykle popularnym miejscem zarówno wśród osób potrzebujących i tych, którzy chcą pomóc.

Kwitnący Dom został uruchomiony 1 sierpnia 2024 roku jako nowa, wielofunkcyjna przestrzeń społeczna prowadzona przez Fundację - kontynuacja działań społecznych prowadzonych wcześniej w ramach Domu Matki. Projekt powstał z potrzeby stworzenia miejsca, które połączy wsparcie dla osób w kryzysie, działania ekologiczne, integrację sąsiedzką, społeczną, międzykulturową oraz międzypokoleniową. Kwitnący Dom mieści się przy ul. Kwitnącej 14 w Warszawie i od samego początku funkcjonuje jako centrum lokalnej aktywności, wymiany, współpracy i wspólnoty.

W ciągu pierwszych pięciu miesięcy działalności zrealizowano szereg inicjatyw społecznych, z których najważniejsze to:

1. Pomoc żywnościowa

W odpowiedzi na obserwowanie stale rosnącej liczby osób potrzebujących pomocy w zakresie dostępu do żywności, w Kwitnącym Domu od samego początku uruchomiono wsparcie w postaci pomocy żywnościowej. Kwitnący Dom w ramach działań dot. niemarnowania żywności i promocji wolontariatu przejmował żywność narażoną na zmarnowanie, a potem przekazywał ją zgłaszającym się osobom i rodzinom w kryzysie.

Działania obejmowały:

- Regularną dystrybucję pozyskanych produktów żywnościowych,
- Pomoc doraźną dla osób w nagłych sytuacjach życiowych oraz rozpoczęcie pomocy stałej dla osób w trwale trudnej sytuacji życiowej,
- Łączenie wsparcia żywnościowego z innymi formami pomocy – np. dostępem do odzieży, książek i informacji o działaniach fundacji.

2. Społeczny Bezpлатny Secondhand

To jedna z głównych aktywności prowadzonych w Kwitnącym Domu, która połączyła działania pomocowe z ideą zrównoważonej konsumpcji. Działanie polega na zbieraniu i redystrybucji używanej odzieży i tekstyliów dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej – bezpłatnie, bez warunków wstępnych i bez formalności.

Główne działania i osiągnięcia:

- Utworzono i wyremontowano z pomocą wolontariuszy z firmy Globalworth ogólnodostępny punkt odzieżowy, z którego skorzystały w 2024 roku setki osób – w tym uchodźcy, rodziny wielodzietne, seniorzy i osoby z doświadczeniem ubóstwa.
- Wprowadzono zasadę 10 rzeczy na osobę w rodzinie – zapewniając równy dostęp do zasobów

oraz zasadę wymiany asortymentu co tydzień oraz przekazywania nadwyżek do innych instytucji.

- Zaangażowano kilkudziesięciu wolontariuszy do sortowania, naprawy, ekspozycji i dystrybucji ubrań.
- Nawiązano współpracę z instytucjami publicznymi, OPS-ami, fundacjami, szkołami oraz partnerami biznesowymi, którzy wspierali projekt zbiórkami i wolontariatem pracowniczym.

3. Wędrujące Książki

W ramach idei dzielenia się zasobami zainicjowano także program Wędrujących Książek, promujący dostęp do literatury oraz kulturę czytelnictwa. Książki są udostępniane w lokalu przy Kwitnącej 14, ale także w otwartych punktach wymiany u partnerów oraz podczas wydarzeń.

4. Bezpłatna sala zabaw

W trosce o dzieci, których rodziny korzystają z pomocy Fundacji, oraz o rodziny dla których pobyt w domu jest wyjątkowo trudny, przy wsparciu finansowym i wolontariackim firmy Globalworth utworzono przyjazną i bezpieczną salę zabaw w Kwitnącym Domu. Projekt sali został zrealizowany przez firmę Small Human Design, posiadającą wieloletnie doświadczenie w tworzeniu takich przestrzeni w Polsce i zagranicą zapewniając nie tylko najwyższy poziom realizacji, jak i pełne bezpieczeństwo.

Sala posiada małą gaj i 3 strefy tematyczne: warsztat z silnikiem i narzędziami, gabinet weterynaryjno-lekarski z ptaszarnią oraz kuchnię.

Działalność Kwitnącego Domu już w pierwszych miesiącach funkcjonowania stała się realnym wsparciem dla lokalnej społeczności oraz przykładem praktycznego wdrażania zasad solidarności, ekologii i samopomocy. Fundacja planuje dalszy rozwój inicjatyw, rozszerzenie sieci współpracy i organizację kolejnych działań aktywizujących społeczność w 2025 roku.

I.5. Miejsca Aktywności Lokalnej – Międzykulturowe Domy Sąsiedzkie

W ramach zadania zrealizowano trzy działania mające na celu otwarcie sieci Miejsc Aktywności Lokalnej (dalej MALe) na osoby z doświadczeniem migracji i uchodźstwa:

1. Cykl warsztatów podnoszących kompetencje osób prowadzących i animujących

Miejsca Aktywności Lokalnej z zakresu antydyskryminacji, podstaw psychologii międzykulturowej i promocji działań wśród środowisk migranckich (dotarcie do odbiorców i odbiorczyń, język włączający, mapowanie środowisk cudzoziemskich w społeczności lokalnej). Celem działania było wzmocnienie kompetencji uczestników i uczestniczek i przygotowanie ich do pracy w środowisku wielokulturowym. Warsztaty cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem migrantów i migrantek, cieszy nas, że zgłaszały się na nie również osoby pracujące w OPSach. Niestety warsztaty nie spotkały się z oczekiwanym przez nas zainteresowaniem osób pracujących i animujących MALe, mimo, że promocja i rekrutacja prowadzona była w stopniu większym niż planowany. Podczas rekrutacji do pierwszej edycji warsztatów, kilka osób zgłosiło nam, że chętnie wzięłoby udział gdyby warsztaty były organizowane w godzinach pracy - wyszliśmy na przeciw tej zgłoszonej potrzebie, jednak nie przyniosło to oczekiwanych rezultatów.

2. Katalizator inicjatyw Wielokulturowych KIW dla MALi - warsztaty skierowane do osób prowadzących i animujących Miejsca Aktywności Lokalnej, którzy/które wraz z zaproszonymi migrantami/migrantkami realizowali inicjatywy. Celem działania było rozwijanie kompetencji migrantów, migrantek oraz osób zaangażowanych w działalność MALi w kwestii realizacji mikroinicjatyw

angażujących lokalne społeczności migrantów oraz wykorzystanie nabytej wiedzy w praktyce poprzez stworzenie możliwości wspólnego działania na rzecz wielokulturowej społeczności sąsiedzkiej. Warsztaty KIWi cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem szczególnie wśród migrantów i migrantek. Bardzo nas cieszy, że w warsztatach brały udział osoby różnych narodowości, choć bezwzględnie większość stanowiły osoby ze społeczności ukraińskiej i białoruskiej. Dzięki środkom zaoszczędzonym w innych pozycjach budżetowych udało nam się zrealizować więcej inicjatyw niż zaplanowano na etapie oferty.

3. Opracowanie standardów współpracy MALi z migrantami/migrantkami - na spotkanie robocze w ramach którego wypracowane zostały standardy zaproszone zostały osoby, które wzięły udział w innych działaniach projektowych. Opracowane standardy zostały rozesłane do warszawskich MALi.

- Zrealizowane zostały **2 edycje warsztatów podnoszących kompetencje w pracy międzykulturowej dla animatorów i animatorek MAL** (po 3 warsztaty w każdej edycji)
- Zrealizowane zostały **2 edycje warsztatów Katalizatora Inicjatyw Wielokulturowych KIWi inicjujące i wzmacniające współpracę migrantów i migrantek z MALami**, oraz podnoszące kompetencje obu grup, wspólnie pracujących nad inicjatywami - wydarzeniami -
- Zrekrutowanych zostało **53 uczestników/uczestniczek warsztatów**;
- **Uczestnicy i uczestniczki KIWi zrealizowali 11 inicjatyw** w ramach których odbyło się **26 wydarzeń** w których wzięło udział **315 osób** 14 różnych narodowości (Polska, Ukraina, Macedonia, Turkmenistan, Indie, Rosja, Tadżykistan, Czeczenia, Dagestan, Armenia, Macedonia, Turkmenistan, Afganistan, Bułgaria).
- Łącznie we wszystkie działania projektu zaangażowanych było **14 MALi**.
- **Wypracowano standardy współpracy MALi z migrantami i migrantkami**.

Święto Ulicy Wolskiej (ŚUW) w MAL-u Wolska Mozaika - finałowe (piąte) wydarzenie wspólnej inicjatywy zespołu ukraińsko-turkmeńsko-syberyjskiego z jednym z najbardziej wielokulturowych MALi w Warszawie

Haftowane opowieści różnych kultur świata - MAL Kredens pod Oknami. Warsztaty z wspólnego haftowania ornamentów charakterystycznych dla tradycji i krajów pochodzenia uczestniczek i uczestników zajęć, w tym: Armenii, Białorusi, Tadżykistanu, Czeczenii, Dagestanu.

Projekt przyczynił się do zwiększenia świadomości społecznej na temat różnorodności kulturowej stolicy, zarówno jej wielokulturowych korzeni jak i współczesnej demografii, umożliwił bezpośredni kontakt z przedstawicielami różnych społeczności kulturowych mieszkających w stolicy oraz poznania ich obyczajów, wartości, kultury i tradycji. Realizacja zadania wpłynęła na budowanie wizerunku Warszawy jako miasta otwartego na innowacyjne projekty i działania mieszkańców. Projekt wsparł

procesy aktywizacyjne i integracyjne między warszawiakami w ich społecznościach lokalnych, bez względu na pochodzenie. Dał im poczucie sprawczości i wspiera ich kompetencje kulturowe. Działania realizowane w ramach projektu kształtowały postawy szacunku i solidarności pomiędzy wszystkimi uczestnikami/uczestniczkami.

I.6. Inne działania w obszarze wsparcia osób migranckich i nie tylko

Inicjatywy "Nie marnuj jedzenia. Podziel się!", "Dla wspólnego dobra (dzielenie się żywnością)" oraz "Choinki pełne marzeń" - to akcje związane bezpośrednio z działalnością Kwitnącego Domu (wcześniej: Domu Matki). Akcja solidarnościowa z ofiarami pożaru na Marywilskiej - to inicjatywa aktywistki polsko-wietnamskiej - Ton Van Anh. Na kolejnych zdjęciach widzimy: (1) i (2) wolontariuszy i wolontariuszki Akcji "Nie marnuj jedzenia. Podziel się!", (3) inicjatorka akcji "Choinki pełne marzeń" i niestrudzona koordynatorka Kwitnącego Domu - Ania Klos (w tle Jej miejsce pracy w Kwitnącym Domu - pierwszy front walki o solidarną i pomagającą Warszawę).

Nie marnuj jedzenia. Podziel się!

Projekt „Nie marnuj jedzenia! Podziel się” to inicjatywa realizowana przez Fundację Inna Przestrzeń we współpracy z Bankiem Żywności SOS w Warszawie, finansowana ze środków m.st. Warszawy. Celem projektu było ograniczanie marnowania żywności na warszawskich targowiskach poprzez regularne zbiórki niesprzedanych, ale nadal nadających się do spożycia warzyw, owoców i innych produktów.

W roku 2024 projekt w ramach działań Fundacji Inna Przestrzeń objął dwa targowiska: Halę Mirowską i Wolumen.

Na **Hali Mirowskiej** działała jedna **koordynatorka** wraz ze stałą, zgraną ekipą **około 6 wolontariuszy**. Dzięki ich systematycznej pracy udało się zebrać **4024 kg żywności**, która trafiła do osób w potrzebie, ograniczając jednocześnie marnotrawstwo i wspierając lokalną solidarność.

Na **Wolumenie** działała również jedna **koordynatorka**, jednak zespół wolontariuszy miał bardziej zmienny charakter – angażowali się zarówno **dorośli, jak i dzieci i młodzież** z warszawskich szkół. Ta różnorodność przyniosła świetne rezultaty – zebrano tam **8023 kg żywności**. Wolumen stał się nie tylko miejscem zbiórek, ale też przestrzenią edukacji i integracji międzypokoleniowej.

Projekt nie tylko przeciwdziałał marnotrawieniu żywności, ale przede wszystkim łączył ludzi wokół ważnych wartości: troski o innych, odpowiedzialności ekologicznej i aktywności obywatelskiej.

Łącznie w 2024 roku z dwóch targowisk udało się uratować **ponad 12 ton żywności** – to realna pomoc dla osób w trudnej sytuacji życiowej oraz istotny wkład w ochronę środowiska.

Dla wspólnego dobra (dzielenie się żywnością)

Projekt „Dla wspólnego dobra: minimalizowanie marnowania i wspieranie integracji poprzez dzielenie się żywnością” finansowany ze środków dotacji **“Polskie Miasta Ukrainie – Tajwański Fundusz**

Grantowy” zaczął być realizowany od VII 2024 i stanowił naturalną kontynuację działań Fundacji prowadzonej w ramach innych działań. Projekt ma na celu nie tylko wsparcie żywnościowe dla osób w trudnej sytuacji życiowej, ale również promowanie wolontariatu jako narzędzia integracji społecznej.

W ramach projektu rozpoczęto szereg działań edukacyjnych, które mają na celu zwiększenie świadomości na temat polskich norm żywnościowych, bezpiecznego i efektywnego przetwarzania żywności oraz dostępnych świadczeń socjalnych. Te działania skierowane zostały zarówno do uchodźców, jak i polskich rodzin zagrożonych ubóstwem i niedożywieniem. Projekt zakłada również wspólne przetwarzanie żywności, co nie tylko pozwala na jej efektywne wykorzystanie, ale także stanowi ważny element integracji społecznej, umożliwiającą nawiązanie więzi między uczestnikami.

W ramach projektu realizowane zaczęły być także działania skierowane do wolontariuszy, w tym młodzieży, aby mogli świadomie budować wokół siebie bardziej zrównoważoną i wspierającą społeczność. W ramach projektu rozpoczęto od współpracy z kilkoma pojedynczymi punktami, aby na przełomie roku 2024 i 2025 realizować już ok. **150-200** odbiorów żywności narażonej na zmarnowanie, następnie ją sortować i przekazywać potrzebującym **6 razy w tygodniu**.

Akcja solidarnościowa po pożarze hal kupieckich na Marywilskiej

W maju 2024 roku pożar zniszczył hale kupieckie przy ul. Marywilskiej 44 w Warszawie – jedno z największych centrów handlu w Warszawie. W wyniku tej tragedii **ponad 1400 osób – głównie drobnych przedsiębiorców i przedsiębiorczyń, w tym wielu migrantów i migrantek – straciło z dnia na dzień źródło dochodu**, a często też dobytek życia. Dla wielu rodzin była to jedyna forma utrzymania.

W odpowiedzi na tę dramatyczną sytuację **Fundacja Inna Przestrzeń rozpoczęła akcję solidarnościową**, której celem było szybkie, bezpośrednie i elastyczne wsparcie osób poszkodowanych. Od pierwszych dni po pożarze prowadziliśmy **dystrybucję żywności i artykułów pierwszej potrzeby**, aby zaspokoić najbardziej pilne potrzeby rodzin, które nagle znalazły się bez środków do życia. Miało to miejsce codziennie przez pierwszy tydzień, w porozumieniu z różnymi społecznościami migrantkimi na terenie przylegającym do zniszczonych hal.

W kolejnych tygodniach, dzięki zbiórce środków i wsparciu darczyńców, rozpoczęliśmy **przekazywanie bonów zakupowych**, które umożliwiły osobom poszkodowanym samodzielne zaspokajanie podstawowych potrzeb. Zbiórka została zainicjowana i była współorganizowana przez **Ton Van Anh i Ewę Grabowską**, które współpracowały ze społecznością wietnamską i były łączniczkami z osobami najbardziej poszkodowanymi w pożarze. Uzbierano **6 463 PLN** na [Zrzutka.pl](https://www.zrzutka.pl) oraz **750 PLN** we wpłatach bezpośrednich, co w całości zostało przeznaczone na wyżej wymienione potrzeby.

Pomoc trafiła zarówno do osób najbardziej poszkodowanych, jak i do tych, które często funkcjonowały na marginesie instytucjonalnego wsparcia – w tym do właśnie do społeczności wietnamskiej, której członkowie często nie komunikują się sprawnie w języku Polskim, ale mieszkają i pracują w Polsce od lat.

Choinki Pełne Marzeń

W 2024 roku Fundacja Inna Przestrzeń po raz drugi zrealizowała akcję świąteczną „Choinki Pełne Marzeń”, której celem było wsparcie dzieci i rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej poprzez przygotowanie spersonalizowanych paczek świątecznych. Inicjatywa pierwszy raz objęła nie tylko bezpośrednich beneficjentów fundacji, ale także szerokie grono potrzebujących dzieci z terenu całej

Aglomeracji Warszawskiej - rodziny wskazane przez instytucje pomocowe (OPS, PWD, PCPR). Dzięki współpracy z tymi lokalnymi instytucjami pomocowymi docieramy nie tylko tam, gdzie pomoc jest naprawdę potrzebna, ale także tam gdzie zwykle ona nie trafi a przez to, że pojedyncze rodziny są niewidoczne dla osób chcących działać na rzecz potrzebujących.

W ramach akcji:

- w akcji wzięło udział **1609 rodzin**, a prezenty otrzymało **3279 dzieci** wskazanych przez organizacje partnerskie,
- dodatkowo przekazano prezenty także dla dzieci z zaprzyjaźnionych fundacji i ośrodków wspierając w ten sposób kolejne ponad **200 dzieci** i realizując razem niemal **3500 marzeń**,
- udało się to zrobić dzięki **25 firmom, szkołom, organizacjom i tysiącom pojedynczych darczyńców!**
- a aby to było możliwe współpracowano z **62 instytucjami partnerskimi**, które pomagały w zlokalizowaniu potrzebujących dzieci.

Misją tej akcji jest nie tylko przekazanie prezentów, ale również budowanie poczucia radości, godności i wspólnoty – tak, aby każde dziecko mogło poczuć magię świąt i że jest ważne. Każda bombka zawieszona na firmowej lub szkolnej choince zawiera jedno dziecięce marzenie, a pracownicy firm, instytucji, różnych organizacji i darczyńcy indywidualni stają się *Elfami Świętego Mikołaja*, realizując je z wielkim sercem.

Po zakończeniu wydawania prezentów przeprowadziliśmy analizę marzeń i choć wiele dzieci marzy o typowych prezentach (np. klocki Lego, słodczyce, książki), ponad 860 wpisów pozostało bardzo różnorodnych, nie dających się przyporządkować do jednej kategorii. Wskazuje to na dużą indywidualizację potrzeb dzieci. Znaczna liczba dzieci prosiła o ubrania, plecaki, pościel, piżamy – co wskazuje, że niektóre “marzenia” są bardziej podstawowe i niezbędne niż zabawki. To dla nas jasny sygnał, że dla części dzieci ten prezent to coś więcej niż tylko coś miłego – to realne wsparcie.

Część marzeń sugeruje też, że dzieci nie mają rzeczy podstawowych jak „buty zimowe”, „piżama”, „ciepła bluza”, czy “kosmetyki do mycia”. Poziom szczegółowości i konkretyzacji marzeń także wskazuje nam pewne sygnały - niektóre 6-latki piszą bardzo szczegółowo, a niektóre 12-latki tylko „coś do zabawy”. To pokazuje nie tylko różnice rozwojowe, ale też różne wsparcie dorosłych lub wcześniejsze doświadczenia dziecka z prezentami. Bardzo ubogie opisy, lakoniczne połączone ze znajomością sytuacji rodzin sprawiają, że można domniemywać, że dziecko może być mniej wspierane, albo może nigdy wcześniej nie mogło „prosić o coś tylko dla siebie”.

Niektóre wpisy zawierają więcej niż prośbę — to niemal „listy do św. Mikołaja”. Niektóre dzieci naprawdę traktują to jak jedyną okazję, by ktoś je wysłuchał. To coś więcej niż zbiórka – to kontakt emocjonalny.

II. Projekty interdyscyplinarne: zaangażowanie obywatelskie, równość i partycypacja

II.1. Program grantowy "Warszawa - Miasto Otwarte" 2024

W ramach grantu przyznanego przez m. st. Warszawa zrealizowano Program grantowy "Warszawa - miasto otwarte" skierowany do organizacji pozarządowych działających w Warszawie. W konkursie ofert wyłoniono 19 projektów upowszechniających prawa człowieka i promujących różnorodność społeczną w stolicy.

Promocja Programu prowadzona była za pośrednictwem mediów społecznościowych, strony Operatora (Fundacji Inna Przestrzeń) i strony ngo.pl. W mediach społecznościowych publikowane były posty sponsorowane. Stworzono stronę internetową programu (www.miastootwarte.waw.pl). W siedzibie Operatora na ul. Siennej 39 (Centrum Wsparcia Koordynacji) zorganizowano spotkanie informacyjne dotyczące Programu połączone ze szkoleniem z wypełniania formularza wniosku. Nabór na spotkanie prowadzony był za pośrednictwem formularza online z możliwością wskazania potrzeb dotyczących dostępności wydarzenia. Spotkanie odbyło się 18 kwietnia 2024 o godz. 18:00, uczestniczyło w nim 12 osób z 11 warszawskich organizacji. Uruchomiono adres mailowy do kontaktu z osobami zainteresowanymi Programem, w dni powszednie od ogłoszenia naboru do zakończenia w godzinach 12:00-15:00 czynna była infolinia. Wiele osób dzwoniło również poza tymi godzinami, wszystkim udzielono wsparcia i odpowiedzi.

Nabór ofert prowadzony był za pomocą formularza online. W konkursie zostało złożonych **110 wniosków**, **88 ofert** przeszło pozytywnie **ocenę formalną** i zostało przekazanych do oceny merytorycznej. **Oceny merytorycznej** każdego wniosku dokonywało dwoje niezależnych ekspertów. W ramach oceny merytorycznej przyznawano punkty według przygotowanej przez Operatora Programu karty oceny. Po zakończeniu oceny wszystkich wniosków Koordynatorka stworzyła listę rankingową według sumy ocen obu oceniających, która przekazana została do Rady Programu. Decyzją Rady Programu po zapoznaniu się z listą rankingową sporządzoną przez Komisję Oceniającą wnioski, członkinie i członek Rady podjęli decyzję o dofinansowaniu 20 projektów. Kierując się sugestiami Komisji Oceniającej, Rada podjęła w niektórych przypadkach decyzję o przyznaniu kwoty mniejszej niż wnioskowana. Po ogłoszeniu wyników jedna z organizacji (Stowarzyszenie Voces Gaudii) zgłosiła brak możliwości realizacji projektu, kwota dofinansowania tej oferty przekazana została organizacjom z listy, którym wcześniej zmniejszono kwoty dofinansowania.

Ostateczna lista dofinansowań zaakceptowana została przez Radę Programu podczas dodatkowego spotkania. Łączna kwota budżetu programu przekazana realizatorom projektów to 180 000 pln. Ponownie jak w roku 2023 zarówno my jako Operator programu, Komisja Oceniająca, Rada Programu jak i przedstawiciele Centrum Komunikacji Społecznej byliśmy pod olbrzymim wrażeniem wysokiej jakości i ważności działań prezentowanych w złożonych ofertach. Organizacje które otrzymały dofinansowanie to zarówno doświadczone duże organizacje jak i młode, dopiero rozpoczynające swoją przygodę z grantami.

1. Avalon - Bezpośrednia Pomoc Niepełnosprawnym
2. Fundacja "Ukraińskie Centrum Edukacji"
3. Fundacja Camera Femina
4. Fundacja Czytam z Tobą
5. Fundacja Instytut Otwarta Przestrzeń (2 projekty)

6. Fundacja Kaukaz.net
7. Fundacja Klub Sportowy Pogoń Warszawa (2 projekty)
8. Fundacja Kultury bez Barier
9. Fundacja Meeting Design Students-Silesia
10. Fundacja Membrana
11. Fundacja STUS
12. Fundacja Towarzystwo Wioślarskie Syrenka
13. Spółdzielnia Socjalna Słuszną Strawą
14. Stowarzyszenie "Pracownia Etnograficzna" im. Witolda Dynowskiego
15. Stowarzyszenie Gromady
16. Stowarzyszenie Homokomando
17. Stowarzyszenie Praktyków Dramy Stop-Klatka

Koordynatorka wraz z asystentką skontaktowały się z organizacjami pozarządowymi, które otrzymały dofinansowanie - przekazały dokumentację uzupełniającą, przygotowano umowy. Koordynatorki i koordynatorzy zwycięskich projektów zapraszani byli na spotkania w trakcie których Koordynatorka Programu wskazywała najważniejsze punkty umowy i przypominała o zobowiązaniach. Przedstawiciele zwycięskich organizacji mogli liczyć na wsparcie merytoryczne zespołu. Koordynatorka i jej asystentka były w stałym kontakcie z realizatorami projektów. Zorganizowano szkolenie z promocji projektów realizowanych w ramach programu. Ze względu na bardzo małe zainteresowanie organizacji szkoleniami, w temacie rozliczeń prowadzone były indywidualne konsultacje oraz stworzono poradnik sprawozdawczy.

Podobnie jak w roku ubiegłym w trakcie realizacji projektów przez organizacje nie napotkaliśmy większych trudności - pojawiały się drobne zmiany w harmonogramach i miejscach realizacji wydarzeń, zgłaszane były drobne przesunięcia w budżetach (większość z nie przekraczało określonego w umowach progu 15% kwot pozycji) - w niektórych przypadkach sporządzono aneksy do umów. Większość organizacji była responsywna i informowała o zbliżających się działaniach. Byliśmy w stałym kontakcie z organizacjami, z każdą z nich kontaktowaliśmy się kilkakrotnie. Wszystkie projekty zostały zrealizowane.

Dzięki programowi **Warszawa - Miasto Otwarte** zrealizowane zostało **19 różnorodnych, niezwykle warszawskich inicjatyw** na rzecz różnorodności społecznej w Warszawie. Na zdjęciach kolejno: (1) Dotknij sztuki i architektury! - warsztaty dla osób niewidomych i słabowidzących (Fundacja Meeting od Design Students), (2) Zespół i widownia Festiwalu Filmowego Gamardżoba Kino (Fundacja Kaukaz.net) oraz (3) plakat promujący dyskusję i premiere [reportażu Strajk Surowo Wzbroniony](#) (Stowarzyszenie Gromady).

II.2. Okrągły Stół dla Warszawy

W Okrągłym Stole dla Warszawy, które odbyło się w Centrum Wsparcia Koordynacji wzięli udział zarówno osoby reprezentujące komisje dialogu społecznego i inne sieci organizacji oraz osoby kandydujące do Rady Warszawy. Wspólna praca odbywała się w 6 podstolikach tematycznych.

Na [stronie projektu](#) zobaczyć można m.in. relacje wideo z Okrągłego Stolu dla Warszawy oraz z Debaty Wiceprezydenckiej (na zdjęciu), w której wzięli udział Adrianna Porowska (Polska 2050) oraz Jan Mencwel (Lewica/ Miasto Jest Nasze)

W pierwszej połowie 2024 roku Fundacja Inna Przestrzeń zrealizowała projekt „Okrągły Stół dla Warszawy”, którego celem było zainicjowanie merytorycznej debaty na temat miejskich polityk publicznych w kontekście zbliżających się wyborów samorządowych. Projekt obejmował trzy główne etapy: Ankietę Obywatelską, spotkanie Okrągłego Stolu oraz debatę wiceprezydencką. Inicjatorami Stolu są: pozarządowe części Branżowej Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców, Branżowej Komisji Dialogu Społecznego ds. Kultury, Branżowej Komisji Dialogu Społecznego ds. Rekreacji i Branżowej Komisji Dialogu Społecznego ds. Warszawskiej Wisły oraz Federacja Inicjatyw Oświatowych, Federacja Mazowia, Inicjatywa 35. Rok Wolności, Partnerstwo Otwarty Jazdów, IMI Radio, Portal warszawa.ngo.pl i Radio Kapitał.

1. Ankieta Obywatelska (8–21 marca 2024)

Pierwszym działaniem była otwarta **Ankieta Obywatelska**, skierowana do warszawskich organizacji społecznych, wspólnot sąsiedzkich i ruchów nieformalnych. Celem było zebranie postulatów i pytań, które następnie stały się podstawą do rozmów z kandydatami i kandydatkami do Rady Miasta.

- Zebrano **56 pytań i postulatów** (29 od pojedynczych podmiotów, 27 od sieci, komisji, partnerstw).
- Ankieta była dostępna na stronie internetowej projektu: www.okraglystol.waw.pl.
- Jej wyniki wykorzystano w dalszych etapach projektu, w tym jako materiał wejściowy do prac podstolików tematycznych.

2. Okrągły Stół dla Warszawy (kwiecień 2024)

Centralnym elementem projektu było wydarzenie Okrągły Stół dla Warszawy, które odbyło się w formule sesji tematycznych z udziałem przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz kandydatów i kandydatek do Rady Miasta.

- W wydarzeniu wzięło udział **61 uczestników**, w tym:
 - 39 osób reprezentujących komisje dialogu społecznego, sieci organizacji, ruchy nieformalne i wspólnoty,
 - 22 kandydatów i kandydatek do Rady Warszawy z **10 komitetów wyborczych**, m.in.: Koalicja Obywatelska, Lewica, Trzecia Droga, Miasto Jest Nasze, Prawo i Sprawiedliwość, Konfederacja i inni.
- Prace toczyły się w ramach **6 podstolików tematycznych**, gdzie omówiono takie zagadnienia jak: transport, przestrzeń publiczna, edukacja, zielone miasto, współpraca z NGO, polityki integracyjne.
- Uczestnicy wypracowali szereg **propozycji i konsensusów** – więcej niż zakładane minimum 3

- na grupę.
- Wyniki zostały zebrane w raporcie: [Dialog NGO i kandydatów/ek – raport z Okrągłego Stołu i Ankiety Obywatelskiej](#)
- Nagranie z wydarzenia dostępne jest online: [zapis wideo](#)

3. Debatę Wiceprezydencką „Warszawa Obywatelska?” (Teatr Powszechny)

Z uwagi na ograniczoną dostępność głównych kandydatów na prezydenta Warszawy, Fundacja zorganizowała **Debatę Wiceprezydencką**, która odbyła się w Teatrze Powszechnym.

- W debacie udział wzięli: **Adriana Porowska** (Trzecia Droga) i **Jan Mencwel** (Lewica / Miasto Jest Nasze).
- Kandydatka Prawa i Sprawiedliwości wycofała się ze względów osobistych.
- Debatę była transmitowana online i szeroko komentowana w mediach społecznościowych.
- Wizualny zapis wydarzenia (rysunki): Weronika Reroń.
- [Zapis wideo debaty](#)
- [Reportaż w IMI Radio](#)

4. Upowszechnienie rezultatów

- Wyniki ankiety, Okrągłego Stołu i debaty zostały opublikowane na stronie projektu i rozesłane do wszystkich Branżowych i Dzielnicowych Komisji Dialogu Społecznego w Warszawie zrzeszających ponad **1000 warszawskich organizacji**,
- Mailingi z materiałami informacyjnymi wysłano **5 kwietnia 2024**, przed ciszą wyborczą.

Projekt „Okrągły Stół dla Warszawy” pokazał, że możliwy jest realny dialog między kandydatami a społeczeństwem obywatelskim wokół konkretnych problemów miasta – oparty na wspólnym poszukiwaniu rozwiązań, a nie tylko na retoryce wyborczej.

II.3 Działania partycypacyjne w innych projektach Fundacji

W 2024 roku Fundacja Inna Przestrzeń kontynuowała rozwijanie metod partycypacyjnych w różnych formatach edukacyjnych, artystycznych i międzynarodowych. Oto kluczowe działania z obszaru partycypacji obywatelskiej i przestrzennej, realizowane poza Warszawą Miastem Otwartym i Okrągłym Stołem dla Warszawy:

- **AMAI A VI i VII** – w ramach Akademii Młodych Architektów uczestnicy projektowali przestrzenie wspólnie: plac przed Pawilonem Architektury ZODIAK (w ramach otwarcia partycypacyjnej wystawy „PartycypujeMY” (VI edycja). W ramach VII edycji przeprowadziliśmy wspólnie z uczestnikami Akademii oraz studentami architektury SGGW - Centrum Wodne znajdujące się na nowym kampusie SGGW.
- **Program Architektury Partycypacyjnej One Caucasus** – jak co roku, jedną z kluczowych części działań programu One Caucasus było wspólne z mieszkańcami planowanie trzech wybranych przestrzeni w Kvemo-Kartli. W 2024 roku był to (1) Park w Tetrtskaro, (2) Ogród przy domu pisarzu w Tserakvi, (3) Centrum Młodzieżowe w Akherpi.
- **OASis – Open Art Spaces (Kickoff 2024)** – w 2024 roku Fundacja była gospodarzem międzynarodowego spotkania inicjującego program OASis, które odbyło się w Warszawie. W ramach spotkania zaplanowano strukturę działań na lata 2025–2026, w tym planowanie partycypacyjne 13 Otwartych Miejsc Sztuki w 10 krajach. Jedynym elementem partycypacyjnym zrealizowanym w 2024 roku było wspólne planowanie i refleksja nad metodologią – nie prowadzono jeszcze działań lokalnych.

III. Projekty interdyscyplinarne: architektura i jej pogranicza

III.1. Akademia Młodych Architektek i Architektów (VI/VII edycja)

Akademia Młodych Architektek i Architektów i dalej kontynuuje to, co stało się brandem Akademii (tj. przede wszystkim warsztaty/zajęcia z najciekawszymi architektami oraz działania z zakresu planowania partycypacyjnego przestrzeni publicznych oraz zwiedzanie pracowni architektonicznych).

Przeprowadzono szereg działań mających na celu promowanie wiedzy na temat architektury wśród młodzieży. W sumie w Akademii 2024 roku wzięło udział **78 uczniów szkół podstawowych i średnich**.

Teraz już wszystkie warsztaty się odbywają wspólnie dla warszawskich dzieci i dzieci z Ukrainy, które przyjechały w 2022 roku do Warszawy.

VI edycja Akademii Młodych Architektek i Architektów (2023/2024) trwała do sierpnia 2024.

Uczniowie szkół średnich w Warszawie poznali podstawy pracy architekta-projektanta, specyfikę prac zadaniowych studentów kierunków: socjologicznego, architektury i architektury wnętrz, różne kierunki rozwoju i możliwości pracy po ukończeniu studiów na kierunku Architektura, narzędzia pojęciowe do tego, by architekturze się przyglądać, by móc ją samodzielnie badać, oceniać, analizować, zagadnienia i konteksty architektoniczne w ramach interdyscyplinarnych ścieżek edukacyjnych.

Akademia zachęcała uczniów do wykorzystania wiedzy w praktyce, do zmiany swojego otoczenia czy rozumienia idei procesów partycypacyjnych.

Uczestnicy poznali różne kierunki rozwoju i możliwości pracy po ukończeniu studiów na kierunku Architektura z architektkami i architektami, szczególnie:

- warsztat "Dobra prezentacja projektu. Jak ją zrobić?" z dr Anną Światłowską (graficzka i twórczyni identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy);
- planowanie miast: Utopia? Dystopia? W poszukiwaniu miast idealnych z dr arch. inż. Łukaszem Pańcewiczem, urbanistą, praktykiem partycypacji;
- narzędzia pojęciowe do projektowania regeneratywnego na warsztatach "Agrourbanistyka i Architektura Miejskiego Rolnictwa" z dr Aleksandrą Nowysz (SGGW);
- pisanie o architekturze z Heleną Wawrzeniuk i Beata Pińkowska-Bartczak;
- projektowanie Architektury Cienia z Olą Wasilkowską i zwiedzanie pracowni;
- projektowanie wystaw z Małgorzatą Kuciewicz i Simonem de Iacobis (Grupa projektowa Centrala);
- sport w mieście dla młodzieży z architektką Moniką Wróbel (Fundacja Skwer Sportów Miejskich);
- konteksty architektoniczne w ramach interdyscyplinarnych ścieżek edukacyjnych: z Zuzanną Mielczarek i Mateuszem Włodarkiem (Narodowy Instytut Architektury i Urbanistyki).
- planowanie partycypacyjne przestrzeni publicznej miasta na przykładzie placu przed Zodiakiem;
- podstawowe techniki realizacji filmowych i współtworzyli filmy o partycypacji podczas warsztatów z Lude Reno.

Warsztaty AMAiA w Centrum Interpretacji Zabytku.

Zobacz film o planowaniu partycypacyjnym:

▶ AMAiA: Partycypuj z nami! Warszawa, park Świętokrzyski

W ramach VI edycji zorganizowaliśmy razem z młodzieżą wystawę o planowaniu partycypacyjnym w Zodiaku "PartycypujeMY!" (26.05-7.07.2024): pawilonzodiak.pl/wystawy/partycypujemy.

Podczas wystawy pokazaliśmy filmy Akademii Młodych Architektów i Architektów, oraz projekty naszych uczestników i uczestniczek, graliśmy w gry-planszówki o meście. Zaprezenowaliśmy bibliotekę AMAiA o partycypacji i młodzieży, w której nazbieraliśmy najciekawsze książki, wydane przez m. st. Warszawa, np. "Szkoła dobrze zaprojektowana! Standardy dla warszawskich szkół".

W planowaniu wystawy nam towarzyszyła Centrala, z której podczas warsztatów wymyśliliśmy, jak dokładnie będzie wyglądać przestrzeń wystawy. Wystawa miała charakter multimedialny oraz partycypacyjny.

Poprowadziliśmy otwarte warsztaty towarzyszących wystawie dla grupy wiekowej 14-19 lat (widzowie byli współtwórcami części treści wystawy):

- Tworzymy przestrzeń! || Katarzyna Zachara;
- Dostępne miasto z Fundacją PLACES || Magdalena Storożenko-Polak i Blanka Przedpełska;
- CHCĘ DZIAŁAĆ! z Zodiakiem || Artur Wosz i Wiola Januszko.

Wydarzenia w ramach wystawy "PartycypujeMY" w Zodiaku.

Współtwórcy wystawy - w tym część absolwentów AMAiA VI.

W październiku rozpoczęliśmy kolejną **VII edycję** Akademii Młodych Architektów i Architektów (2024/2025): **43 uczniowie i uczniowie z 12 szkół średnich z 8 dzielnic** w Warszawie poznali różne kierunki rozwoju i możliwości pracy po ukończeniu studiów na kierunku Architektura z architektkami i architektami, w szczególności::

- narzędzia stworzenia dobrego planu, potrzeby mieszkańców miasta: doma, miejsca spotkań, dobrej komunikacji, zieleni. Kto planuje powstawanie i rozbudowę miast pod czas warsztatów w Centrum Interpretacji Zabytku (Muzeum Warszawy);
- podstawy kompozycji i tworzenia grafiki pod czas warsztatów "Dobra prezentacja projektu. Jak ją zrobić?" z dr Anną Światłowską (graficzka i twórczyni identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy);
- projektowanie dostępnej przestrzeni z fundacją Places (projektowanie uniwersalne, Jakie są
- niepełnosprawności i jak wpływają na codzienne życie, jak tworzyć przestrzenie i przedmioty przyjazne dla wszystkich - ćwiczenia empatyzujące;
- o zapobieganiu miejskim wyspom ciepła (miasto odporne z Zodiakiem): anomalie pogodowe w miastach na całym świecie – huragany, tornada, ekstremalne susze lub powodzie, śnieżyce, skażenia środowiska, pożary. Wspólnie, pracując na makiecie, zaprojektowaliśmy zadaszenie placu przed Warszawskim Pawilonem Architektury;
- kontekst współczesnych wyzwań wobec katastrofy środowiskowej z Małgorzatą Kuciewicz i Simonem de Iacobis (Grupa projektowa Centrala).

Przeprowadziliśmy pierwsze ćwiczenia praktyczne na warsztatach partycypacyjnego planowania przestrzeni publicznej z Witkiem Hebanowskim.

Uczestnicy poznali podstawowe techniki realizacji filmowych i współtworzyli swoje pierwsze realizacje filmowe podczas warsztatów filmowych z Ludem Reno.

W 2024 roku Akademia wyprodukowała **2 edukacyjne materiały audiowizualne**.

Fundacja planuje dalszy rozwój Akademii Młodych Architektów i Architektów, współpracę z Uczelniami Wyższymi Warszawy oraz międzynarodowy program edukacyjny w zakresie architektury i procesów partycypacyjnych.

Warsztaty planowania partycypacyjnego w Centrum Wodnym SGGW

Uczestnicy i uczestniczki Akademii poznali różne kierunki rozwoju i możliwości pracy po ukończeniu studiów na kierunku architektury, poznali ideę procesów partycypacyjnych i ich znaczenie w kształtowaniu rzeczywistości społecznej, uczyli się podstaw narzędzi pojęciowych do tego, by architekturze się przyglądać i samodzielnie ją badać, oceniać i analizować, poznali również podstawowe techniki realizacji filmowych i współtworzyli swoje pierwsze realizacje filmowe. Na 2025 rok zaplanowano kolejne warsztaty z zakresu architektury, partycypacji społecznej, architektury wnętrz, dizajnu i prezentacji projektu.

III.2. Architektura Cienia. Tom IV

IV tom Architektury Cienia, który zostanie wydany w 2025 roku jest kontynuacją nagradzanej serii. Na zdjęciach (1) Okładka Architektury Cienia - tom II i III oraz (2 i 3) fragmenty Architektury Cienia - tom I. Architektura Cienia powraca w formie publikacji książkowej po ponad 10 latach przerwy.

W 2024 roku, dzięki dofinansowaniu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w konkursie "Literatura 2024", rozpoczęliśmy także prace nad czwartym już tomem "Architektury Cienia". Seria publikacji zatytułowanych „Architektura Cienia” eksplorują przestrzenie wyparte z oficjalnego dyskursu. Architektura Cienia to obiekty, które powstały bez udziału architekta, nieformalnie i oddolnie wytworzone przez szarą strefę rynku. Najnowsza publikacja z serii będzie poświęcona cmentarzom. Seria publikacji zatytułowanych „Architektura Cienia” eksplorują przestrzenie wyparte z oficjalnego dyskursu. Architektura Cienia to obiekty, które powstały bez udziału architekta, nieformalnie i oddolnie wytworzone przez szarą strefę rynku.

"Architektura Cienia IV. Cmentarze" to czwarta odsłona działalności artystyczno-badawczej architektki **Aleksandry Wasilkowskiej** i zaproszonych do procesu twórców - praca nad eksperymentalną, artystyczną książką, która łączy w sobie literackie eseje, teksty badawcze i sztuki wizualne. Tematem przewodnim książki są cmentarze i przestrzenie związane z rytuałami pochówku należące do tzw. Architektury Cienia. Nowa publikacja, z nagradzanego cyklu - to interdyscyplinarna propozycja na granicy różnych gatunków i dziedzin wiedzy (m.in. architektura, socjologia, historia sztuki, badania miejskie, literatura, duchowość), odnosząca się do relacji sztuki i architektury z przemijaniem i upamiętnieniem.

Eseje i prezentowane projekty, które zaczęły powstawać jeszcze w 2024 roku, są związane z architekturą cmentarzy, grobowców, świątyń, a także innymi artefaktami przestrzennymi oraz rytuałami związanymi z mistycznym doświadczeniem architektury i wyobraźnią związaną ze śmiercią, duchami, życiem wiecznym. Głównym wątkiem książki jest poszukiwanie nowych i nieoczekiwanych form artystycznych i architektonicznych związanych z przeżyciem transcendentnym - indywidualnym lub wspólnotowym. Tropie i poszukiwania będą prowadzić od historycznych obiektów przez współczesne praktyki architektoniczne aż do utopijnych wizji przyszłości.

Projekt porusza tematy takie jak:

KULTUROWE KONTEKSTY CMENARZY - Architektura nekropolii i cmentarzy funkcjonuje jako most łączący żywych i umarłych, przeszłość z przyszłością, sacrum i profanum. Ich forma, lokalizacja i zasady działania są odzwierciedleniem kondycji danej kultury oraz jej stosunku do śmierci. Najciekawsze nekropolie mają charakter hybrydowy i łączą się z innymi funkcjami, jak ma to miejsce w Manili na Filipinach. Grobowce stanowią tam jednocześnie mieszkanie dla sześciu tysięcy ludzi wykorzystujących pełną infrastrukturę cmentarzy i grobów. W krajach protestanckich jak Dania czy

Niemcy cmentarze są miejscem wypoczynku i rekreacji. Jednym z najładniejszych i chętnie odwiedzanych jest cmentarz w dzielnicy Norrebro w Kopenhadze. Jest on miejscem rekreacyjnym od momentu powstania tj od końca XVIII w. Wesoły cmentarz we wsi Sapata w Rumunii składa się z wielobarwnych nagrobków z humorystycznymi epitafiami. W Berlinie jeden z cmentarzy stanowi jednocześnie park i plac zabaw dla dzieci, gdzie jeden z nagrobków kadruje oś widokową na park.

MIĘSKIE PRZESTRZENIE POCHÓWKU - Interesującym wątkiem urbanistycznym jest kurczenie się wolnej przestrzeni dla zmarłych. W Hong Kongu powstaje pływający cmentarz, który ma rozwiązać problem braku miejsca na urny. Najwyższy wybudowany do tej pory cmentarz na świecie Memorial Necrópole Ecumênica III znajduje się w Azji i ma wysokość 100 metrów. Z kolei ciekawe formy przybierają projekty cmentarzy wielowyznaniowych jak wizja przyszłości Moksha Tower, który oferować będzie odpowiednie warunki do wykonania rytuału pochówku czterech głównych religii w Mombaju: Islamu, Chrześcijaństwa, Parsi (tzw. Wieża Ciszy na dachu gdzie zwłoki pozostawione są do zjedzenia przez ptaki) oraz Hindu z dostępem do rzeki, do której tradycyjnie wysypuje się część prochów. Projekt obejmuje parki wewnątrz służące m.in. do modlitwy za zmarłych oraz ogród wertykalny na zewnątrz budynku (co związane jest też z małą ilością zieleni przypadającą na mieszkańca Mombaju). Krematorium znajdujące się w budynku wyposażone w nowe technologie podniesie jakość powietrza w związku ze zmniejszeniem ilości tych tradycyjnych w okolicach przeludnionego miasta.

RYTUAŁY I TECHNOLOGIA - Laicyzacja i technicyzacja społeczeństw skutkuje powstawaniem cmentarzy w chmurze tzn. grobów cyfrowych, które przetrzymują nie tylko prochy i trumny, ale całą bazę pamięci i danych związanych ze zmarłym w postaci obrazów, filmów lub nawet hologramów. Z kolei firma Celestial w Houston oferuje jako miejsce pochówku kosmos. Pionierskie wyniesienie rakiety zawierającej prochy ponad 19 osób z USA, Chin, Tajwanu i Wielkiej Brytanii nastąpiło w maju 2010 r. W Dolinie Krzemowej w Glendale istnieje cmentarz, w którym zamrażane i przetrzymywane są głowy zmarłych. To zjawisko oparte jest na przekonaniu, że nastąpi moment, w którym będzie możliwe przetransferowanie umysłu do maszyny napędzanej sztuczną inteligencją.

NIE-LUDZKIE CMENARZE - Interesującym tematem są też cmentarze nie-ludzi - zwierząt lub maszyn. Cmentarzysko samolotów w Arizonie funkcjonuje od II Wojny Światowej. W tej chwili składa się ok. 4500 samolotów, których nowsze wersje jeszcze latają, dlatego starsze, bardziej zużyte egzemplarze czekają na wykorzystanie na części lub sprzedaż. Większość czeka tam do momentu wycofania modelu z użycia po czym są złomowane. Dzięki twardej ziemi, pustyni terenu nie trzeba utwardzać, jest niska wilgotność, prawie nie pada deszcz, a teren ma 11km². Cmentarzysko wystąpiło w wielu filmach.

PRZYSZŁOŚĆ CMENARZY - Innym wątkiem, który zostanie zbadany i rozwinięty w publikacji to wizje utopijne, rodem z filmów science fiction czy literackich utopii. Jak twórcy chcielibyśmy postawić sobie pytania o to jak może ewoluować architektura sepulkralna i jak możemy wyobrazić sobie cmentarze przyszłości.

Książka powstaje z myślą przede wszystkim o dorosłych czytelnikach, w tym osobach aktywnych zawodowo i seniorów. Niewątpliwie zainteresuje sympatyków sztuki współczesnej i architektury, badaczy i aktywistów miejskich oraz interdyscyplinarnych artystów i kuratorów. Oprócz środowiska artystycznego i grona specjalistów z różnych dziedzin publikacja skierowana jest także do osób niezwiązanych ze sztuką zawodowo. Publikacja oferuje alternatywne ujęcie tematu architektury i przestrzeni, którym w codziennym życiu nie poświęcamy zbyt dużo uwagi czy refleksji. To rodzaj podróży po zakamarkach i osobliwościach, która pozwala czytelnikom zobaczyć w nowym świetle fenomen cmentarza i sztuki sepulkralnej - dostrzec ukryte znaczenia i odkrywcze konteksty.

"Architektura Cienia" jako propozycja czytelnicza oferuje swoim odbiorcom opowieść o przemijaniu, towarzyszących mu rytuałach i duchowości, która poszukuje swojego wyrazu w przestrzeni. Książka spodoba się wszystkim tym, którzy chcą spojrzeć na miasto z nieoczywistej perspektywy i fascynują się miejskimi paradoksami, wewnętrznymi sprzecznościami czy różnego rodzaju osobliwościami. Zakładamy, że zainteresuje także młodzież licealną - w szczególności osoby aktywne, zainteresowane procesami społecznymi, funkcjonowaniem miasta, architekturą i urbanistyką (wnioskodawca od ponad 5 lat realizuje program edukacji architektonicznej: Akademia Młodych Architektów i Architektów).

III.3. Miasto i architektura w innych projektach Innej Przestrzeni

W 2024 roku Fundacja Inna Przestrzeń kontynuowała działania na styku architektury, urbanistyki i społecznego myślenia o przestrzeni w ramach projektów realizowanych w Gruzji, Ukrainie, Polsce i innych krajach partnerskich - m.in. poprzez:

- **Program Architektury Partycypacyjnej One Caucasus** – poza pracą z mieszkańcami, działania obejmowały także projektowanie konkretnych rozwiązań przestrzennych w skali miejskiej i wiejskiej. Zrealizowano m.in. koncepcje i pilotaże przestrzenne dla parku w Tetrtskaro, ogrodu przy domu pisarza w Tserakvi oraz przestrzeni Centrum Młodzieżowego w Akherpi. Projekty powstawały w interdyscyplinarnych zespołach (architekci, animatorzy, lokalna społeczność) i miały wymiar zarówno konkretnych rekomendacji długofalowych, jak i mniejszych interwencji natychmiastowych (np. zaprojektowanie i wykonanie mebli dla ogrodu domu pisarza).
- **Inter3Lab Połtawa i Tbilisi** – oba projekty łączyło podejście do miasta jako dynamicznej sceny działań artystycznych i społecznych. W Poławie działania koncentrowały się wokół wieloznacznych miejsc centrum miasta – eksplorowanych w sposób twórczy przez działania performatywne, instalacje i dźwięk. W Tbilisi działania były skoncentrowane wokół peryferyjnego osiedla mieszkaniowego Bagebi. Oba działania realizowane były poprzez spaceracje artystyczne - współtworzone przez międzynarodowych i lokalnych artystów, architektów, animatorów oraz społeczności lokalne.
- **OASis – Open Art Spaces (Kickoff 2024)** – podczas warszawskiego spotkania partnerzy programu OASis zaprezentowali 13 lokalizacji OASis - Otwartych Przestrzeni Sztuki w 10 krajach. Wszystkie te przestrzenie będą obiektem planowania partycypacyjnego w kolejnych latach projektu.

IV. Projekty interdyscyplinarne: działania międzynarodowe - kultura, edukacja, solidarność, wsparcie

IV.1. One Europe One Caucasus II - Program i Festiwal One Caucasus

Jak co roku na koniec finałowego koncertu One Caucasus - zapraszamy na scenę wszystkie osoby, które współtworzyły festiwal - w tym: wolontariuszy, koordynatorki i artystów.

Projekt One Europe One Caucasus II sfinansowano przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP w konkursie „Dyplomacja Publiczna 2024” oraz Komisję Europejską w ramach Programu Kreatywna Europa. Od pierwszej edycji festiwalu One Caucasus minęło 10 lat. Projekt realizowany co sierpień od 2014 roku składał się z dwóch kluczowych elementów:

- **Program One Caucasus** – w ramach którego realizowanych było szereg inicjatyw realizowanych często wspólnie ze społecznościami lokalnymi Kvemo-Kartli (Program Edukacji Kreatywnej, Program Architektury Partycypacyjnej, Akademia Kreatywnej Edukacji One Caucasus, współpraca muzyczna między artystami z wielu krajów). Działanie te łączyła partycypacja zasady współtworzenia i partycypacji.
- **Festiwal One Caucasus** – odbywał się na scenie wystąpiło 102 muzyków z 16 zespołami, w tym powstało 11 międzynarodowych kolaboracji muzycznych. One Caucasus Town (współtworzony przez wolontariuszy festiwalu) gościł średnio 1300 uczestników dziennie, a także stał się platformą dla międzykulturowych dialogów, w tym relacji między Azerami i Ormianami. W czasie festiwalu prezentowane były twórcze rezultaty pracy dzieci i młodzieży z wiosek azerskich, ormiańskich i gruzińskich w ramach Programu Edukacji Kreatywnej

I. Program Edukacji Kreatywnej One Caucasus

Program Edukacji Kreatywnej miał na celu wzmocnienie kreatywnej, inkluzywnej i interdyscyplinarnej edukacji w regionie Kvemo-Kartli. Program składał się z dwóch głównych komponentów:

I.1 Edukacja Kreatywna w ramach programu i festiwalu One Caucasus. Działania obejmowały w pierwszej kolejności Szkolenie dla Trenerów (ToT) - gdzie międzynarodowi edukatorzy i artyści One Caucasus uczą się kreatywnych metod nauczania i umiejętności pracy w grupie. Następnie pracują w zespołach, aby prowadzić warsztaty współtworzenia z dziećmi w różnych wioskach (ormiańskich, azerskich i gruzińskich). Szkolenie trenerów obejmowało 12 międzynarodowych trenerów z 8 krajów (Polska, Azerbejdżan, Armenia, Ukraina, Francja, Gruzja, Wietnam i Czeczenia). W ramach programu przeprowadzono 8 warsztatów dla młodzieży w 6 wioskach Marneuli - w tym 2 warsztaty podczas festiwalu - w miejscu festiwalu.

Struktura programu

Faza A. Zaangażowanie społeczności (pierwsze dwa tygodnie programu)

Każdy rok zaczyna się od intensywnego szkolenia dla międzynarodowych wolontariuszy, którzy następnie są rozmieszczani w wioskach. Ta faza koncentruje się na rozwoju umiejętności i zaangażowaniu społeczności poprzez ustrukturyzowane warsztaty. W ramach warsztatów edukatorzy wspólnie z młodzieżą mapują nieoczywiste potencjały ich miejscowości, a następnie współtworzą z nimi projekt artystyczny - np. film czy animację filmową.

Faza B: Integracja rezultatów warsztatów z festiwalem One Caucasus (ostatni tydzień programu)

Program kończy się Festiwalem One Caucasus, gdzie społeczności prezentują swoje osiągnięcia twórcze poprzez prezentacje publiczne, występy i wystawy.

Zrealizowane warsztaty w miejscowościach:

- **Tserakvi** - odrodziło się jako centrum medialne poprzez powrót „OC News”. 12 uczestników założyło studio nadawcze społeczności, dokumentując działania warsztatowe we wszystkich uczestniczących wioskach.
- **Tsiteli Sopeli** - 18 uczestników uchwyciło swoją tożsamość kulturową poprzez muzykę, produkując wideo, które prezentuje codzienne życie i tradycje ich społeczności.
- **Damia** - przyjęła kreatywne podejście do opowiadania historii, 31 uczestników wyprodukowało wyrafinowany reportaż telewizyjny o fikcyjnej lokalnej fotografce, demonstrując zaawansowane umiejętności produkcji medialnej.
- **Imiri** - zajęła się animacją poklatkową, 14 uczestników stworzyło wyjątkową historię talent show pod okiem trenerów z czterech różnych krajów.
- **Saimerlo** - odważyło się na kreatywną reklamę, 12 uczestników wyprodukowało magiczną reklamę, która łączyła fantazję z lokalnymi elementami.
- **Zemo Kulari** - najbardziej ambitny projekt 2024 roku, 17 uczestników wyprodukowało zwiastun filmu o edukacji dziewcząt, przy wsparciu trenerów z sześciu różnych krajów.
- **Krasnoe Selo (Red Village)** - odbyły się warsztaty plastyczne razem z polską artystką i wolontariuszką Natalią Żuk oraz teledysk do wybranej przez młodzież piosenki (14 uczestników). Wideo zrealizowane jako warsztat w Tserakvi podsumowujące wszystkie zrealizowane produkcje: <https://bit.ly/4jbN7zH>

I.2. One Caucasus Creative Education Academy - Akademia Edukacji Kreatywnej dla Nauczycieli - program, który pomaga lokalnym nauczycielom i dyrektorom szkół uczyć się kreatywnych metod nauczania. Następnie projektują i testują nowe, angażujące lekcje, które pasują do programu nauczania w szkołach w Gruzji. Akademia gościła 8 uczestników z 5 szkół z Kvemo-Kartli i Tbilisi, 5 kreatywnych lekcji jest wdrażanych w 3 wioskach/miastach w Kvemo-Kartli i Tbilisi (rok szkolny 2024/2025).

Struktura programu

Faza A Intensywne dni szkoleniowe w Tserakvi (początek września)

Intensywne szkolenie dla zrekrutowanych nauczycieli (szczególny nacisk na nauczycieli uczących w społecznościach wieloetnicznych w całej Gruzji). Ta faza koncentruje się na rozwoju umiejętności kreatywnych. Ostatnia część szkolenia to moment, w którym nauczyciele opracowują własne scenariusze kreatywnych lekcji. Później nauczyciele będą mieli kilka miesięcy na wdrożenie kreatywnych lekcji w swojej klasie.

Faza B: Okresy wdrażania w klasie (październik-marzec)

Nauczyciele mają kilka miesięcy na udoskonalenie, wdrożenie i ocenę jednej lub kilku kreatywnych lekcji w oparciu o własne scenariusze (opracowane w fazie A)

Faza 2.C: Podsumowanie / informacja zwrotna (kwiecień kolejnego roku)

Spotkanie online pomiędzy uczestnikami i międzynarodowymi trenerami w celu prezentacji kreatywnych projektów i końcowej oceny.

II. Program Architektury Partycypacyjnej

Program Architektury Partycypacyjnej to inicjatywa realizowana w ramach One Caucasus podczas której każdego roku (od 2021 r.) planujemy wraz z mieszkańcami zmiany w trzech przestrzeniach publicznych w różnych miejscowościach Kvemo-Kartli.

Partycypacyjne planowanie w 2024 roku objęło: park w Tetrtskaro, strefę relaksu dla dzieci na podwórku Domu Pisarza w Tserakvi oraz centrum młodzieżowe w Akherpi.

1.Park w Tetrtskaro

Od kilku lat planowano odnowę centralnego parku miejskiego, ale od czego zacząć i co jest najważniejsze dla mieszkańców? Toczy się debata, dlatego urzędnicy miejscy nie mieli konkretnego planu realizacji, a środki przeznaczone na naprawy były wielokrotnie przekładane. Zespół One Caucasus, składający się z architektki Poliny Vietrovej z Ukrainy, socjologa Witka Hebanowskiego z Polski i wolontariuszki Any Tvalavadze, przeprowadził partycypacyjne warsztaty planowania z mieszkańcami, aby określić priorytety i główne potrzeby miasta: zachowanie historycznej wartości parku i zapewnienie rekreacji mieszkańcom miasta, przywrócenie kina letniego oraz stworzenie dostępnej i wygodnej przestrzeni dla odwiedzających.

2. Strefa relaksu na podwórku Domu Pisarza w Tserakvi

W 2022 roku wspólnie z dziećmi z Tserakvi zastanawialiśmy się, jak zapewnić funkcjonowanie domu pisarza w Tserakvi, ale skupiając się na domu, całkowicie zapomnieliśmy o dziedzińcu, na którym dzieci spędzają większość czasu latem. W 2024 roku Polina Vietrova, zorganizowała partycypacyjne warsztaty planowania z dziećmi, podczas których dzieci zaproponowały różne obiekty projektowe na dziedzińcu. Najczęściej powtarzającym się elementem były ławki i stół, które można wykorzystać nie tylko do relaksu, ale także do grania w różne gry planszowe. Construction Team festiwalu One Caucasus, który był jedną z grup projektowych warsztatów, był tak zainspirowany pomysłami dzieci, że postanowił zaprojektować zestaw mebli ogrodowych. Kiedy meble były gotowe, Tomasz Bersz, artysta z Polski, namalował na stole planszę do tradycyjnej gry w backgammona, a dzieci ze wsi pomalowały ławki farbami.

3.Centrum młodzieżowe w Akherpi

Akherpi to mała ormiańska wioska w górach na granicy z Armenią. Rozwija się tu głównie hodowla bydła. Mieszkańcy żyją w swojej małej społeczności, przekazując zwyczaje i tradycje swoich przodków

z pokolenia na pokolenie. W budynku rady wiejskiej znajduje się kilka pomieszczeń, które należy wyremontować i zmienić ich przeznaczenie. Wśród potrzeb zgłaszanych przez mieszkańców jest miejsce spotkań dla młodzieży z funkcją sportową i miejscem do rekreacji. W związku z tym, odbyły się warsztaty planowania partycypacyjnego z udziałem młodych mieszkańców Akherpi, podczas których dzieci określiły swoje potrzeby i omówiły, które z nich są najważniejsze. Warsztaty odbyły się z udziałem starszego mieszkańca wioski i lokalnego zastępcy, który był zainteresowany przeznaczeniem funduszy społecznościowych na konkretną prośbę mieszkańców.

Muzyka na One Caucasus Festival 2024

Festiwal obejmował 12 międzynarodowych premier muzycznych, w tym pierwszy w historii projekt One Caucasus oparty na połączeniu tradycyjnych gruzińskich tańców z dancehallem oraz specjalny projekt stworzony przez muzyków z 5 kontynentów na 10. rocznicę One Caucasus.

Wykonawcy:

- **Yadgari (Gruzja)** - gruziński zespół folklorystyczny wykonujący tradycyjne pieśni
- **Guram Machavariani Jazz Quartet (Gruzja)** - kwartet jazzowy z Tbilisi
- **Gabo Gaban (Meksyk/Polska)** - wielce utalentowany instrumentalista i wokalista, ambasador kultury meksykańskiej, łączący tradycyjne mariachi ze współczesnymi stylami muzycznymi
- **Chveneburebi x Shaban Mamedov (Gruzja)** - jeden z najlepszych gruzińskich zespołów polifonicznych i weteran One Caucasus - w programie z Shabanem Mamedovem - muzyczną dumą regionu Marneuli
- **DJ Arkan (Gruzja)** - popularny DJ z Marneuli, znany z nowoczesnych, modnych połączeń muzycznych i dużej rzeszy fanów
- **Ola Lemba (Polska/Kongo)** - zawodowa tancerka, choreografka i pasjonatka terapii ruchem, głęboko zainspirowana kulturą karaibską
- **Sameba (Gruzja)** - zespół taneczny Tetriskaro, który łączy tradycyjne gruzińskie tańce z ich nowoczesnymi interpretacjami
- **Timothy Merkel (USA)** - improwizujący pianista solowy, którego styl obejmuje modalny ambient, eksperymentalny, abstrakcyjny i psychodeliczny klasyczny
- **Hubert Zemler (Polska)** - jeden z najbardziej utalentowanych polskich perkusistów eksperymentalnych
- **Lifeline Choir of Redeemed Christian Church of God (Nigeria)** - nigeryjski chór gospel i zespół z siedzibą w Redeemed Christian Church of God w Tbilisi
- **Paulo x Nacho (Brazylia/Hiszpania)** - Paulo Edson z Brazylii i AchoNacho z Hiszpanii to duet z Portugalii, który wprowadza północno-wschodnią brazylijską muzykę do Europy za pomocą bogatego repertuaru i różnorodnych instrumentów
- **Suzie Sirak (Armenia)** - solistka i autorka tekstów tworząca oryginalny ormiański i angielski alternatywny/indie rock
- **Maya Aziz (Azerbejdżan)** - najpopularniejsza DJ-ka w Azerbejdżanie, jest również producentką, która współpracowała ze znanymi artystami
- **Rovshan Ayzk (Azerbejdżan)** - artystka muzyki elektronicznej specjalizująca się w minimal house, występująca na prestiżowych imprezach na całym świecie
- **FlowGuardz (Armenia)** - Armenian Beatbox Crew Champions, znana z beatboxingu i wspólnych występów.
- **Marula (Gruzja)** - gruziński zespół folkowy wykonujący tradycyjne pieśni z tradycyjnymi gruzińskimi instrumentami
- **Altsight (Armenia)** - zespół łączy alternatywny rock i pop rock, jest znany ze swoich energetycznych występów
- **Stonecult (Gruzja)** - zespół wykonuje instrumentalny psychodeliczny/stoner rock, łącząc

współczesny jazz z oryginalnymi kompozycjami

- **DJ Infest (Gruzja)** - DJ znany z solowych występów psychodelicznego techno
- **Flying Nomads (Bułgaria)** - bułgarski duet z interesującymi występami inspirowanymi tradycyjną muzyką bałkańską
- **Ola Bilińska (Polska)** - znana polska pieśniarka i muzyk, łączy pop, psychodelię lat 60., globalną muzykę etniczną i wpływy folkowe
- **OPLA (Polska)** - duet znanych polskich muzyków, Piotra Bukowskiego (gitarzysty, kompozytora, producenta) i Huberta Zemlera (warszawskiego perkusisty, kompozytora i improwizatora), razem tworzą OPLA, łącząc folk i współczesne brzmienia
- **Pako Sarr (Senegal)** - senegalski muzyk, kompozytor i producent, znany z łączenia tradycji afrykańskich z funkiem i reggae w swoim stylu World Music, dyrektor muzyczny One Caucasus Festival 2015-2021.
- **Nikos Budi (Polska)** - DJ i producent muzyczny skupiony na muzyce house, z otwartością na inne gatunki, ma na celu wypełnienie parkietów energicznymi bitami

Międzynarodowe projekty muzyczne:

1. Yadgari (Gruzja) i Ola Bilińska (Polska)
2. Gabo Gaban (Meksyk), Ola Bilińska (Polska) i Paulo Edson x AchoNacho (Brazylia/Hiszpania)
3. Chveneburebi (Gruzja) i Shaban Mamedov (Gruzja) feat. AchoNacho (Hiszpania)
4. Ola Lemba (Polska) i Sameba (Gruzja) - pierwsze taneczny mix (gruzińsko-jamajski) w historii One Caucasus
5. Timothy Merkel (USA) i Hubert Zemler (Polska)
6. Paulo x Nacho (Brazylia/Hiszpania) feat. Ola Bilińska (Polska) i inni,
7. Marula (Gruzja), Ola Bilińska (Polska) i Flying Nomads (Bułgaria)
8. Marula (Gruzja), Ola Bilińska (Polska) i Altsight (Armenia)
9. Maya Aziz x Rovshan Ayzk (Azerbejdżan) i DJ Arkan (Gruzja)
10. Ola Bilińska (Polska) i Flying Nomads (Bułgaria)
11. OPLA (Polska) i Ola Bilińska (Polska)
12. Pako Sarr Band (Polska, Senegal, Gruzja, Bułgaria, Brazylia, Hiszpania, USA) — keyboard - T. Merkel; gitara - P. Bukowski; perkusja - H. Zemler; instrumenty perkusyjne i wokal - Kristina, Sopo, gitara + wokal - Nacho; gitara + wokal - Paulo Edson, bas - E. Kerimov; wokal + perkusja - O. Bilińska, balkan tambura + wokal - Daniel, Tbilisi Horns Instrumenty dęte - trębacz, saksofon, puzon - Erasti, Dimitry, Achi, gitara i wokal prowadzący - Pako Sarr.

Ostatnia z wymienionych współpracy zaowocowała, pod kierownictwem i aranżacją Pako Sarra, piosenką stworzoną na jubileusz festiwalu, którą artyści wspólnie stworzyli w 2-3 dni po spotkaniu się w Tserakvi i ćwicząc nowy materiał w zrzeszonej nam szkole. Artyści wykonali utwór na zakończenie ostatniego dnia festiwalu (przed finałowymi występami DJów).

One Caucasus 2024 w liczbach

- **102 muzyków, 16 zespołów, 11 międzynarodowych projektów muzycznych, 1 międzynarodowy projekt taneczny**, 3 nowe kraje pochodzenia muzyków w historii One Caucasus,
- **6 wiosek** w których realizowane były warsztaty edukacyjno-artystyczne, **ponad 100 uczestników warsztatów - 16 międzynarodowych edukatorów One Caucasus**,
- **1 miasteczko festiwalowe** (One Caucasus Town), **3 warsztaty Programu Architektury Partycypacyjnej**, **2 warsztaty** w strefie dziecięcej podczas dni festiwalowych, **6 multimedialnych projektów** jako rezultaty warsztatów Programu Edukacji,
- **2-dniowy warsztat dla 8 nauczycieli** One Caucasus Creative Education Academy,

- **Jedna** kluczowa barterowa współpraca z przewoźnikiem **Georgian Bus**,
- **Dwie nowe** konstrukcje w ramach One Caucasus Town - **hal i schody do kina** oraz **Gallery of Modern Art** (white cube), **3 interwencje artystyczne** w przestrzeniach lokalnych polskich artystów,
- **średnio 1300** uczestników festiwalu dziennie,

One Caucasus to nie tylko festiwal. Na zdjęcia widzimy kolejno: (1) dzieci z Kvemo Sarali realizują swój pierwszy projekt filmowy - zwiastun wielkiego hitu filmowego - po prawej koordynator i główny trener zespołu edukatorów One Caucasus - Lude Reno; (2) Ola Lemba (po lewej) - polsko-kongijska psycholożka, tancerka i choreografka na pierwszych warsztatach tanecznych z zespołem tradycyjnego tańca gruzińskiego Sameba w Tetriskaro; (3) artyści i wolontariusze One Caucasus przed GoMA (Gallery of Modern Art) jedną ze struktur stworzonych w 2024 roku przez zespół konstrukcyjny w ramach działań architektonicznych, które obejmowały także planowanie partycypacyjne dla 3 miejscowości w regionie.

Zobacz:

- [krótkie podsumowanie wideo 2 pierwszych dni festiwalu](#)
- [pierwsze warsztaty Oli Lemby z zespołem Sameba](#)
- [One Caucasus News 2024 - filmowe rezultaty warsztatów w sześciu wioskach Marneuli](#)

IV.2. One Europe One Caucasus II - Inter3Labs w Tbilisi i Połtawie

Inter3Lab Tbilisi - Bagebi Art-walk

Na przełomie sierpnia i września 2024 odbył się kolejny spacer artystyczny z serii Inter3Lab. Tym razem w Tbilisi, w dzielnicy Bagebi - typowej postradzieckiej *mikrodzielnicy*, znanej ze swojego wyjątkowego układu architektonicznego i urbanistycznego, obszar mieszkalny charakteryzujący się dużymi blokami mieszkalnymi i zróżnicowaną społecznością. Kiedyś peryferie, dziś integralna część miejskiej tkanki, odzwierciedlając przemiany i transformacje gruzińskiego społeczeństwa na przestrzeni dziesięcioleci. Na 2 dni dzielnica stała się żywym płótnem do eksploracji tematów tożsamości, pamięci i współistnienia poprzez sztukę. Codzienne przestrzenie - balkony, klatki schodowe, dziedzińce i ulice — stały się miejscami 13 interwencji artystycznych, zamieniając to, co znane, w niezwykle. W wydarzenie zaangażowali się artyści z Polski i Azerbejdżanu; m.in: Agnieszka Sural (kuratorka), Anna Konik, Daniel Rumiancew, Tomasz Bersz, Natalia Żuk, Aleksandra Lemba.

W czasie realizacji działania, Bagebi było w remoncie. Nasz projekt kreatywnie włączył te zmiany do swojej narracji poprzez jedną ze swoich stacji, która polegała na performansie „wielkie otwarcie” nowo wyremontowanej autostrady przez artystę Daniela Rumiancewa.

Spacer zaczynał się od przejazdu kultową kolejką linową, gdzie uczestnicy na tabletach i słuchawkach mogli wysłuchać wprowadzenia Aleksandry Lemby, która w nagrany wcześniej filmie dzieliła się

historiami różnych obiektów i widoków widzianych z góry. Następna stacja zaprosiła uczestników do poszukiwania zagadkowych znaków pozostawionych przez Tomasza Bersza "AKOND" - były to dwukolorowe abstrakcyjne mini murale, które kwestionowały postrzeganie przestrzeni publicznej i zachęcały obserwatorów do odkrywania historii wyrytych w murach Bagebi. Dalej Khadija Hacili Aliyeva była czułą przewodniczką w ruchu, który łączył podziały kulturowe i zapraszał uczestników do zaangażowania się w rytm miasta. Uczestnicy wykonywali wcześniej wychoreografowane pozy przez Aleksandrę Lembę, które zapraszały do zaangażowania się w rytm siebie. Następnie uczestnicy poznawali ekspresję "przejmę twój ból", która jest wyrazem miłości w języku gruzińskim, ormiańskim i azerskim. Kolejnym punktem były rodzinne historie w ArtStudio Project - oferowały intymny wgląd w życie tych, którzy nazywali ten region domem. Fotografie i filmy Anny Konik przeniosły głosy z opuszczonych gruzińskich wiosek do serca Bagebi, łącząc przeszłość z teraźniejszością w poruszającym dialogu. Mikro-staw w podwórku studia stał się miejscem refleksji. Uczestnicy zostali zaproszeni do nadania nazw 2 karpom zamieszkującym zbiornik, ciesząc się chwilą spokoju pośród miejskiego życia. Ta spokojna przerwa przypominała odwiedzającym delikatną równowagę między naturą a miastem. Co ciekawe, wśród propozycji znalazły się imiona muzyków z festiwalu, a także np.: Ba i Gebi.

Następnie spacerowicze byli szczerze goszczeni w przestrzeni zaadaptowanej przez Daniela Rumiancewa (jw.). Dalej punktem była restauracja Bagebi, która przekształciła się w kino animacji - wyświetlaliśmy autorstwa Any Chubinidze wybór nagradzanych gruzińskich filmów animowanych, zachwycając widzów historiami, które łączyły pokolenia i gatunki, po czym uczestnicy byli zapraszani pojedynczo do ciemności, która stała się formą sztuki. Lude Reno oferował uczestnikom namalowanie obrazu światłem, a następnie prezentował wystawę swoich zdjęć zrobionych tą samą metodą - zanurzyła ona gości w intymnym nocnym doświadczeniu, zapraszając ich do eksploracji miasta nocą i odkrywania jego ukrytego piękna pod zasłoną ciemności.

Zbliżając się do końca oglądający mogli zobaczyć dzieło Natalii Żuk, namalowane na tkaninie jaskółki, które zdobiły wysoki balkon, przypominając uczestnikom o wszechobecnej relacji między ludźmi a naturą. Jej instalacje symbolizowały odporność życia w nieoczekiwanych miejscach - w nawiązaniu do wszechobecnego gniazda jaskółczych, które mieściły się w finałowym punkcie spaceru - prywatnym mieszkaniu. Przed wejściem uczestnicy mogli obejrzeć mural Lili Nazarov przedstawiający Zakaukazie - potężną wizualną wypowiedź. Jego dzieło odzwierciedlało zderzenie rzeczywistości i wyobraźni, eksplorując tematy wygnania i przynależności w ciągle zmieniającym się krajobrazie Kaukazu. Podróż kończyła się wizytą w rezydencji pani Ia Menteshashvili. Rzeźbiarka powitała uczestników w swoim domu, dzieląc się historiami o niespodziewanych gościach-ptakach, jedzeniem, a także oferując rzadki wgląd do studia, w którym jej dzieła ożyły.

Inter3Lab Połtawa - artwalk i rezydencje "Granice pamięci"

Działanie było pionierskim wysiłkiem mającym na celu przekształcenie przestrzeni publicznych w Połtawie w platformy dialogu kulturalnego i innowacji artystycznych. Projekt angażował artystów, lokalnych mieszkańców i międzynarodowych współpracowników w celu ponownego wyobrażenia sobie historycznych i kulturowych narracji miasta poprzez interdyscyplinarne interwencje artystyczne. Poprzez zajęcie się tematami takimi jak dekomunizacja, dekolonizacja i deimperializacja, inicjatywa ta miała na celu wywarcie trwałego wpływu na tożsamość kulturową Połtawy i jej mieszkańców.

Rezydencja zorganizowana pod hasłem „Granice pamięci”, przyciągnęła twórców z Ukrainy, Polski i Gruzji, którzy wspólnie z mieszkańcami podjęli próbę opowiedzenia na nowo miejskich przestrzeni i historii, która wciąż wisi w powietrzu - zwłaszcza w czasie wojny.

Ponownie to właśnie ulice, place, podwórka i dawne budynki stały się sceną dla sztuki. Tam, gdzie wcześniej toczyło się zwykłe codzienne życie, nagle wyrastały instalacje, odbywały się performanse i dyskusje. Każdy mógł nie tylko patrzeć, ale też dotknąć, usiąść obok artysty, porozmawiać z nim o sensie tego, co powstaje.

W ramach rezydencji powstały prace, które poruszały temat dekomunizacji i dekolonizacji - procesów dziś dla Ukrainy szczególnie istotnych. Artyści przyglądali się starym, często zapomnianym budynkom, dawnej sowieckiej architekturze, pomnikom i detalom, które czasami mijamy bezwiednie. Tworzyli z nich opowieści - czasem nostalgiczne, czasem bolesne, czasem prowokujące.

Szczególnie poruszające były działania, które zapraszały mieszkańców do współtworzenia. Na przykład projekt inspirowany gruzińską tradycją supry zmieniał spotkanie w formę rytuału, gdzie rozmowy o wolności odbywały się przy symbolicznym toaście i winie. Z kolei w dawnym budynku filharmonii, który kiedyś był synagogą, można było doświadczyć fotografii analogowej, na nowo ożywiającej pamięć miejsca i jego wielowarstwowej historii. Niektóre performanse dotyczyły wprost traumy wojny - emocjonalny taniec w schronie bombowych, albo symboliczne wyciskanie z siebie „narracji imperialnych” pisanych własną krwią pokazywały, jak wielką cenę płaci się za próbę odcięcia się od narzuconej tożsamości.

W dniach kulminacyjnych rezydencji, podczas spaceru, ludzie przemierzali miasto w małych grupach, zatrzymując się na chwilę refleksji, rozmowy, czasem zupełnie zwyczajnej wymiany myśli.

Część interwencji nie doszła do skutku - zmiany tras, alerty bombowe i kapryśna jesienna pogoda wymusiły elastyczne decyzje. Te momenty pokazały jednak, jak sztuka potrafi adaptować się do rzeczywistości - jednego dnia akcja planowana na placu przenosiła się do sąsiedniego podwórka, innego - performance zamieniał się w rozmowę z przypadkowym przechodniem, który nagle stawał się współtwórcą.

Rezydencja stała się też miejscem spotkań - nie tylko twórców z różnych krajów, ale także ludzi, którzy na co dzień mogli się nie widywać. Młodzież, seniorzy, rodziny z dziećmi, nauczyciele, artyści i ci, którzy na co dzień sztuki współczesnej się obawiają - wszyscy znaleźli coś, co ich poruszyło. Co ciekawe, nie zabrakło też głosów sprzeciwu - niektóre projekty wywołały negatywne reakcje osób prorosyjskich, a także zwróciły uwagę propagandowych rosyjskich mediów, co tylko potwierdziło, jak konieczne jest dziś podejmowanie trudnych tematów.

Dzięki projektowi Połtawa na chwilę stała się miejscem, w którym sztuka nie była oderwaną galeryjną ekspozycją, ale żywym organizmem - mimo wojny. Wielu uczestników i artystów podkreślało, że chcieliby, aby ten rodzaj działań nie był jednorazowym wydarzeniem, ale początkiem długofalowej zmiany.

Dla jednych była to lekcja historii opowiedziana językiem sztuki, dla innych - impuls do głębszego zastanowienia się nad tym, co w nas jeszcze tkwi z czasów sowieckich i jak możemy to, zostawić za sobą. A dla samej Połtawy Inter3Lab był dowodem na to, że nawet w czasach kryzysu i niepewności można wciąż stawiać pytania i budować przestrzeń, w której wspólnota rodzi się od nowa - czasem w ciszy, czasem w głośnym performansie, czasem w geście, który na zawsze zostaje w pamięci.

Inter3Lab Połtava zgromadził 24 odrębne projekty artystyczne obejmujące wiele dyscyplin i podejść, skutecznie angażując 532 udokumentowanych uczestników. Projekt wykazał znaczną innowacyjność w zakresie aktywacji przestrzeni publicznej i zaangażowania społeczności poprzez sztukę. Identyfikacja

wizualna zaprojektowana na potrzeby wydarzenia (plakat: palce przechadzające się po lesie pełnym waty, wata w uszach etc.) nawiązywał do lokalnego powiedzenia, które mówi, że osoby prorosyjskie mają watę w mózgu.

Trasa: sześć kluczowych lokalizacji w Poławie, w tym Plac Wolności, Klub Młodzieżowy, filharmonia, biblioteka publiczna i miejski ogród (mapa w raporcie partnera).

Partnerami w tym działaniu byli: [Congress of Cultural Activists / Конгрес Активістів Культури](#), Teatr Nowoczesnego Dialogu (Ukraina), [Полтавська обласна універсальна наукова бібліотека імені І.П.Котляревського](#).

W ramach obu rezydencji artystycznych oraz spacerów art-walk zrealizowano **37** interwencji artystycznych z udziałem **130** wolontariuszy i ponad **600** uczestników w Tbilisi i Poławie.

Działanie było częścią projektu One Europe One Caucasus II. Zadanie publiczne sfinansowano przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP w konkursie „Dyplomacja Publiczna 2024” oraz Komisję Europejską w ramach Programu Kreatywna Europa.

Publiczność w spacerach artystycznych Inter3Lab podróżuje w 2-4 osobowych grupach. Na zdjęciu dwójka widzów Inter3Lab rozpoczynająca swoją przygodę w kolejce linowej w Bagebi oglądając wprowadzające [video stworzone na potrzeby artwalku](#).

Niezwykły zespół ArtWalku Inter3Lab w Poławie - artystki sztuk wizualnych, kuratorzy, tancerki, performerzy, producentki i wolontariusze. [Zobacz zapis wideo interwencji spaceru.](#)

IV.3. Velo Sakartvelo

Velo Sakartvelo był projektem mającym na celu przekazanie polskiej wiedzy i doświadczeń z zakresu metod edukacji rowerowej jako narzędzia zmiany społecznej grupie gruzińskich edukatorów rowerowych i przygotowanie ich do samodzielnego prowadzenia działań edukacji rowerowej w Gruzji. Ponadto celem było przeprowadzenie warsztatów edukacji rowerowej dla grupy kobiet z wiejskiego regionu Kwemo Kartli i umożliwienie im zdobycia umiejętności bezpiecznego poruszania się na rowerze, a przez to zwiększenie samodzielności, pewności siebie, uniezależnienie od samochodu (a przez to często mężczyzny).

W ramach projektu odbyło się trzydniowe szkolenie dla gruzińskich aktywistów rowerowych, którzy

następnie pracowali z trzema grupami kobiet z miejscowości Tetri Tskaro, Bolnisi oraz Martkopi (łącznie odbyło się 6 warsztatów dla 23 kobiet). Dodatkowo stanowisko rowerowe oraz aktywności promujące jazdę na rowerze wydarzyły się podczas festiwalu One Caucasus w wiosce Tserakvi (około 5000 odbiorców).

REKRUTACJA

Rekrutacja była prowadzona osobno w odniesieniu do 3 grup:

Aktywiści rowerowi

W tym przypadku ogłoszenia o rekrutacji (w formie postu oraz wydarzenia) zostały umieszczone na social mediach Caucasus Cycling Network (grupa i strona fb) a także rozsyłane przez CCN do innych gruzińskich grup rowerowych. Osoby zainteresowane udziałem w projekcie musiały uzupełnić formularz zgłoszeniowy zawierający informacje o doświadczeniu rowerowym, edukacyjnym, motywacji danej osoby. Kryterium zakwalifikowania do udziału była znajomość języka angielskiego w stopniu komunikatywnym (ze względu na to, że trening dla edukatorów był prowadzony w języku angielskim) oraz zainteresowanie prowadzeniem działań z zakresu edukacji rowerowej, osobiste doświadczenie rowerowe.

Kobiety z regionu Kwemo Kartli

W drugim kroku rekrutowaliśmy kobiety zainteresowane udziałem w szkoleniach z bezpiecznej jazdy na rowerze pochodzące z regionu Kwemo Kartli. W tym przypadku również przygotowaliśmy formularz zgłoszeniowy dla zainteresowanych kobiet zawierający podstawowe informacje (dane osobowe, kontakt, miejsce zamieszkania, wiek, poziom doświadczenia w jeździe na rowerze). Informacje promowaliśmy za pośrednictwem różnych kanałów - poza postami i wydarzeniem w social mediach korzystaliśmy ze wsparcia kontaktów lokalnych, głównie w samorządach lokalnych (Tetri Tskaro, Bolnisi), przedstawiciele samorządów przekazywali swoimi kanałami zaproszenia do projektów. W tym przypadku kryterium przyjęcia była sama chęć udziału, jak również możliwość zebrania grupy min. 4 osób w jednej miejscowości, co okazało się wyzwaniem, ponieważ część osób zgłaszała się pojedynczo z danej miejscowości i nie miało możliwości przejechać do innej, co uniemożliwiało ich przyjęcie do projektu. Ostatecznie do projektu przyjęliśmy 20 kobiet z 3 miejscowości (Tetri Tskaro, Bolnisi i Martkopi) ponieważ tylko w tych 3 miejscowościach zebrała się odpowiednio liczna grupa. Samorząd terytorialny wybranej miejscowości regionu Kwemo Kartli. Kontakt nawiązaliśmy dzięki osobistym relacjom liderów Fundacji Inna Przestrzeń w regionie, udało się nawiązać współpracę z samorządem miasta Tetri Tskaro, które użyczyło miejskiego lokalu oraz boiska do przeprowadzenia treningów z kobietami, wsparło promocję projektu oraz umożliwiło przeprowadzenie partycypacyjnego planowania przestrzeni.

ZBIÓRKA ROWERÓW

Zbiórka rowerów była prowadzona równolegle z rekrutacją kobiet w lipcu i sierpniu 2024 r. Informacje o zbiórce były publikowane na social mediach Caucasus Cycling Network (grupa, wydarzenie na fb, strona fb) oraz poprzez prywatne konta osób zaangażowanych w projekt, kierowaliśmy również indywidualne zapytania do sklepów rowerowych w Tbilisi - tutaj jednak nie było zainteresowania wsparciem projektu. Szukaliśmy rowerów średniej wielkości, terenowych, w znośnym stanie technicznym (niewymagających dużego serwisu). Zbiórka była dużym wyzwaniem, pomimo intensywnych prób udało się zebrać w zbiórce jedynie 7 rowerów. Uznajemy, że wynika to z tego, że środowisko rowerowe w Gruzji jest jeszcze niewielkie i realnie niewiele osób ma więcej niż jeden rower, który gotowi by byli oddać. Oddane rowery były również w różnym stanie technicznym, część z nich wymagała serwisu, dokupienia części zamiennych, pracy własnej z rowerami żeby doprowadzić je do stanu, w którym można je było bezpiecznie przekazać uczestniczkom projektu. Ostatecznie dokupiliśmy

w różnych miejscach jeszcze 7 rowerów, dzięki czemu udało nam się zapewnić rowery 14 kobietom, które nie posiadały swoich pojazdów.

TRENING DLA TRENERÓW

12 osób zakwalifikowanych do pełnienia roli edukatorów w projekcie zaprosiliśmy na trening wprowadzający, który miał miejsce w dniach 9-11.08. Trening był prowadzony w szkole w wiosce Tserakvi w regionie Kvemo Kartli, na terenie tym w dniach 22-25.08 miał miejsce One Caucasus Festival. Na trening dojechało ostatecznie 11 edukatorów, jedna osoba zrezygnowała w ostatniej chwili z powodów zdrowotnych. Celem treningu było przekazanie aktywistom rowerom podstawowej wiedzy i umiejętności z zakresu prowadzenia działań edukacji rowerowej i przygotowanie ich do samodzielnego prowadzenia warsztatów rowerowych z kobietami biorącymi udział w projekcie. Warsztaty prowadzili polscy eksperci i praktycy edukacji rowerowej - Michał Tragarz i Michał Wolny.

Zespół Trenerów Rowerowych Velo Sakartvelo na One Caucasus 2024.

WARSZTATY Z KOBIECIAMI

Edukatorzy przeszkoleni na treningu swoją wiedzę i umiejętności wdrażali w praktyce na warsztatach z kobietami. Program warsztatów wraz z materiałami pomocniczymi - kartami ćwiczeń rowerowych na dwóch poziomach (0 - osoby nieumiejące jeździć na rowerze i 1 - osoby potrafiące jeździć) został przygotowany przez polskich trenerów. Warsztaty zostały przeprowadzone ostatecznie w 3 miejscowościach. Duża część kobiet biorących udział w warsztatach nie potrafiła jeździć na rowerze, dla części z nich było to w ogóle pierwsze doświadczenie siedzenia na rowerze. Trenerzy prowadzący warsztaty skupiali się więc przede wszystkim na nauce jazdy. Wszystkie kobiety po zakończeniu warsztatów potrafiły jechać na rowerze, z różnym stopniem pewności, ale dla wszystkich był to olbrzymi postęp i źródło wielkiej satysfakcji. Pomimo planów wyjazdu w ruch uliczny, ze względu na niski poziom umiejętności uczestniczek większość warsztatów odbywała się w całości na placu/boisku. W części teoretycznej kobiety zapoznawały się z podstawą budowy roweru, przygotowaniem roweru do jazdy, zasadami bezpiecznego poruszania się rowerem.

Na pierwszych dwóch warsztatach (w Tetri Tskaro i Bolnisi) obecni byli polscy eksperci -w charakterze obserwatorów i osób wspierających, udzielili również informacji zwrotnej gruzińskim prowadzącym. Łącznie 23 kobiety wzięły udział w warsztatach (w wieku od 14 do 53 lat), jednak część z nich tylko w jednym z dwóch warsztatów, 14 kobiet otrzymało rowery.

WYDARZENIA FESTIWALOWE

Podczas festiwalu One Caucasus, który odbył się w dniach 22-25.08 było prowadzone stanowisko Velo Sakartvelo. Gospodarzami stanowiska byli przedstawiciele Caucasus Cycling Network oraz polscy eksperci prowadzący treningi. Stanowisko prezentowało działania CCN promujące jazdę na rowerze, umożliwiało przeprowadzenie drobnych napraw serwisowych na rowerach oraz dawało okazję do porozmawiania z aktywistami rowerowymi. W ramach festiwalu odbył się również przejazd rowerowy dla chętnych osób po okolicy (12 osób wzięło w nim udział). Festiwal był odwiedzany przez około 1500-1700 osób dziennie, szacujemy więc że przez 3 dni stanowisko (umieszczone w strategicznym miejscu przy samym wejściu na festiwal) było odwiedzane lub zobaczone przez około 5000 osób.

SPOTKANIE PODSUMOWUJĄCE

W dniu 8.11 w Tbilisi odbyło się spotkanie podsumowujące projekt, na które zostali zaproszeni edukatorzy oraz uczestnicy projektu, przedstawiciele innych organizacji rowerowych. Podczas spotkania przeprowadziliśmy prezentację projektu i zrealizowanych działań a następnie w gronie uczestników i edukatorów ewaluację całego projektu. Spotkanie poprowadzili polscy eksperci, potrwało około 5 godzin (łącznie z obiadem i nieformalnym networkingiem), wzięło w nim udział 20 osób.

IV.4. OASis - Open Art Spaces in Synergy

W 2024 zainaugurowaliśmy 3-letni międzynarodowy projekt OASis - Open Art Spaces in Synergy. Jest to jeden z dwóch projektów prowadzonych przez polskie instytucje, który otrzymał dofinansowanie w ramach ścieżki średnich grantów współpracy kulturalnej Programu Kreatywna Europa Unii Europejskiej w 2024 roku. Projekt realizujemy w konsorcjum 14 organizacji z 12 krajów - a dofinansowanie Kreatywnej Europy to 935 017,81 EUR.

Głównym zadaniem projektu "OASis Open Art Spaces in Synergy || Otwarte Przestrzenie Sztuki w Synergii" jest stworzenie sieci wolnych i otwartych przestrzeni kreatywnych w całej Europie, których łączy interdyscyplinarność, dostępność i inkluzywność. Sieć składa się z przestrzeni artystycznych rozsianych po całej Europie (obejmując takie kraje jak: Armenia, Belgia, Francja, Gruzja, Polska, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Węgry, Włochy), w projekcie wezmą także udział organizacje z Niemiec i Ukrainy.

Moduł I. Otwarte przestrzenie artystyczne (OASis) w działaniu

Pierwszy moduł będzie polegał na tworzeniu i zarządzaniu Otwartymi Przestrzeniami Sztuki (OASis), działanie podzielone jest na dwie ścieżki (w zależności od charakteru przestrzeni):

1) otwieranie nowych przestrzeni czyli tworzenie OASis w przestrzeniach, które nie były dotąd wykorzystywane do działań artystycznych/kulturalnych,

2) przekształcanie istniejących przestrzeni - w tym przypadku proces będzie polegał na dostosowaniu przestrzeni obecnie wykorzystywanych do projektów i działań artystycznych - do wspólnych celów i zasad projektu OASis.

Ponadto moduł zawiera:

- Wspólne zakładanie standardy (współtworzenie i współplanowanie, demokratyczne podejmowanie decyzji, włączenie i otwartość itp.).
- Przypisywanie specyficznej funkcji do każdego OASis, zgodnie z możliwościami logistycznymi

każdej przestrzeni (pracownie artystyczne, przestrzenie warsztatowe, przestrzenie eventowe itp.)

- Partycypacyjny proces planowania przestrzeni, których wynikiem będą krótko- i długoterminowe plany dla każdej z przestrzeni,
- Opracowanie poradnika dla samorządów lokalnych z całej Europy o tym, jak współpracować z niezależnymi organizacjami artystycznymi i obywatelskimi w celu tworzenia i prowadzenia Otwartych Przestrzeni Sztuki.
- Międzynarodowe Spotkanie Sieciujące w Brukseli w 2027 r.,

Moduł II. Inicjatywy programu OASis

Drugi moduł dotyczy działań, które będą realizowane w OASis - opiera się na rezydencjach artystycznych, których wspólnym mianownikiem jest koncepcja współtworzenia, i które realizowane będą w ramach dwóch ścieżek:

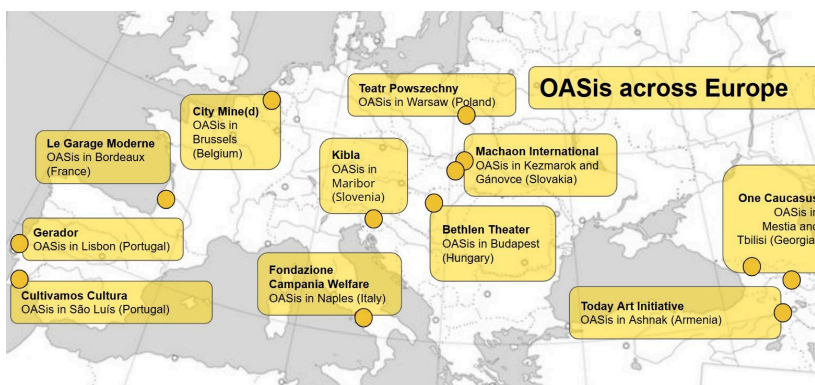
- artyści międzynarodowi pracujący razem: współpraca przy tworzeniu nowych dzieł sztuki, wzajemne uczenie się poprzez działanie we wspólnych przestrzeniach, wspólne dzieła i inicjatywy artystyczne – ze szczególnym naciskiem na działania interdyscyplinarne i międzygatunkowe.
- artyści międzynarodowi pracujący ze społecznościami lokalnymi (w szczególności grupami mniejszościowymi): warsztaty, programy nauczania, współtworzenie działań i dzieł sztuki, włączania publiczności do działań twórczych - w tym w szczególności grup zagrożonych wykluczeniem (m.in. społeczności migranckich).

W obu ścieżkach aktywny będzie udział artystów z regionów dotkniętych wojną - w tym: artystów-uchodźców z Ukrainy i innych krajów. W każdym OASis zrealizowanych będą 3 programy rezydencyjne w trakcie całego projektu. W Polsce przestrzenią OASis jest Teatr Powszechny w Warszawie.

Na przełomie listopada i grudnia 2024 odbył się kick-off projektu w Warszawie, zorganizowany przez naszą Fundację jako lidera. Na wydarzenie przyjechali przedstawiciele wszystkich organizacji konsorcjum. Podczas 3 dni intensywnych spotkań i pracy ustaliliśmy zasady komunikacji i współpracy na następne lata projektu oraz omówiliśmy wszystkie zagadnienia, które wciąż były niejasne.

Przedstawiciele całego konsorcjum projektu OASis w siedzibie Fundacji Inna Przestrzeń w Warszawie podczas warsztatów Kick-offu. Na pierwszym planie fotografujący Obinna Emeka (IMI Radio).

Mapa 13 tworzonej w ramach projektu OASis (Otwartych Przestrzeni Sztuki) w 10 krajach (Armenia, Belgia, Francja, Gruzja, Polska, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Węgry i Włochy). Konsorcjum uzupełniają organizacje z Niemiec i Ukrainy.

IV.5. Akcje Solidarności z Ukrainą i Gruzją

Płomień Solidarności 2024

24 lutego 2024 – w drugą rocznicę wybuchu pełnoskalowej agresji Rosji na Ukrainę – odbyło się ogólnopolskie wydarzenie **Płomień Solidarności 2024**, stanowiące gest wsparcia dla walczącej Ukrainy. O świcie, dokładnie o godz. 4:00 czasu polskiego, w Warszawie na plaży nad Wisłą (przy moście Poniatowskiego) rozpalono symboliczne ognisko solidarności, połączone online z dziesiątkami podobnych ognisk w całej Polsce. Dzięki transmisji internetowej „płomień z Polski” dotarł symbolicznie do Ukrainy i świata. Fundacja Inna Przestrzeń – jako współinicjator akcji – koordynowała również udział partnerów zagranicznych, włączając do Płomienia Solidarności środowiska m.in. w Gruzji oraz Stanach Zjednoczonych.

Warszawska odsłona Płomienia Solidarności miała charakter wielowątkowy, obejmując szereg wydarzeń edukacyjnych, kulturalnych i społecznych. Po porannym ognisku nad Wisłą w ciągu dnia odbywały się m.in. działania wolontariackie w **Centrum Wsparcia Koordynacji (CWK)** – gdzie wspólnie z inicjatywą „Odwaga nie zna granic” wolontariusze przez wiele godzin wyplatali siatki maskujące dla ukraińskiej armii. Równolegle zorganizowano dwujęzyczne spotkanie edukacyjne **„Wspólna szkoła”** (w centrum AMICUS przy ul. Hozjusza) na temat doświadczeń polskich i ukraińskich uczniów, rodziców i nauczycieli. Po południu kluczowym punktem programu była **konferencja warsztatowa w Zespole Szkół im. Cecylii Plater-Zyberkówny** (tzw. „Platerki”). To robocze spotkanie pt. *„Dzieci i młodzież ukraińska w systemie edukacji w Polsce”* zgromadziło parlamentarzystów, przedstawicieli instytucji i organizacji zajmujących się edukacją oraz integracją migrantów, a także ukraińskich uczniów i rodziców. Wspólnie wypracowywano propozycje organizacyjne i programowe dla planowanego **Forum Edukacji Polska–Ukraina** przy Parlamencie RP, służącego poprawie sytuacji młodych uchodźców w polskich szkołach.

Wieczorem stołeczne obchody zwieńczyły wydarzenia artystyczno-pamięciowe. W CWK o godz. 18:00 uroczystie otwarto wystawę fotograficzną **„Wojna w Ukrainie”**, przygotowaną przez ukraińskie uchodźczynie i dokumentującą bohaterską walkę o wolność Ukrainy. Następnie o 19:00 odbył się pokaz niezależnych filmów dokumentalnych z Ukrainy – **przegląd „Overcoming the Darkness”** (Indie Lab). Ponadto o godzinie 20:00 w całym kraju zapłonęły **Płomienie Solidarności w oknach domów** – tysiące osób zapaliło w oknach świece, dając symboliczny znak pamięci o ofiarach wojny i niegasnącej solidarności z Ukrainą.

Organizatorzy i partnerzy: Ogólnopolską kampanię *Płomień Solidarności 2024* zainicjowało wspólnie pięć organizacji pozarządowych: **Stowarzyszenie ArtCity** (Rzeszów), **Fundacja Inna Przestrzeń / Centrum Wsparcia Koordynacji** (Warszawa), **Fundacja To Proste / Mapuj Pomoc**, **Fundacja Folkowisko** oraz **Fundacja Ośrodek Kontroli Obywatelskiej OKO.press**. Natomiast warszawski program wydarzeń współorganizowały: **Fundacja Inna Przestrzeń / CWK**, **Federacja Inicjatyw Oświatowych**, **Fundacja Empowerment**, **Warszawska Szkoła Ukraińska (SzkouA)** oraz **Towarzystwo Oświatowe im. Cecylii Plater-Zyberkówny**. Fundacja Inna Przestrzeń pełniła w Płomieniu Solidarności wiodącą rolę – jako współorganizator zarówno krajowy, jak i stołeczny – aktywnie łącząc partnerów oraz uczestników w Polsce i za granicą.

Solidarni z Gruzją

W odpowiedzi na protesty, które wybuchły w Gruzji jako sprzeciw wobec deklaracji rządu dotyczącej wycofania się ze starań o członkostwo w Unii Europejskiej - zrealizowaliśmy krótki materiał wideo, który

połączył liderów organizacji z 10 krajów uczestniczących w projekcie OASis oraz dziennikarzy współtworzących IMI Radio. W filmie zwracamy się do gruzińskiego społeczeństwa obywatelskiego z przekazem solidarności płynącym od ludzi z całego świata.

Zobacz materiał filmowy: https://youtu.be/tDkYHX5oM_8

Akcja wsparcia dla Ukraińskich Szkół Muzycznych

Finał akcji opisanej w poprzednim raporcie zainicjowanej we współpracy z Polskim Radiem Chopin, której istotą było wsparcie szkół muzycznych w Ukrainie. Celem akcji było zebranie funduszy na zakup instrumentów muzycznych dla uczniów przesiedlonych w Ukrainie, którzy zmuszeni byli opuścić swoje domy, nie mogli zabrać instrumentów a chcą kontynuować naukę. Dzięki współpracy z Fundacją na Rzecz Inicjatyw Solidarnościowych, która pomogła w transporcie instrumentów - przekazaliśmy instrumenty do szkoły w Czerniowcach, która przyjęła do siebie bardzo dużą liczbę dzieci wewnątrznie przesiedlonych.

W 2024 roku warszawski Płomień Solidarności to nie tylko spotkanie nad Wisłą nad ogniskiem o 4:00 nad ranem i połączenie z innymi miejscami w Polsce i na świecie, ale szereg wydarzeń - w tym konferencja robocza poświęcona edukacji dzieci i młodzieży ukraińskiej. Na pierwszym zdjęciu widzimy pracę w grupach roboczych. Na drugim zdjęciu: okładka [video solidarnościowego z gruzińskim społeczeństwem obywatelskim](#) po wybuchu protestów w listopadzie 2024. Na trzecim zdjęciu: zarządy Fundacji Inna Przestrzeń i Fundacji na Rzecz Inicjatyw Solidarnościowych z załadowanymi instrumentami muzycznymi - przygotowanymi do podróży do Ukrainy.

4. INNE INFORMACJE

Obecny skład Zarządu to Zuzanna Dłużniewska i Witold Hebanowski, a Radę tworzą: Justyna Nakonieczna-Bartosiewicz (przewodnicząca), Jacek Michałowski oraz Beata Szcześniak-Piwowska.